Τίποτα δέν μπορούσε νά είναι καλύτερον άπό τό χαρακτηριστικόν ἑνός σιγαρέττου.
ΚΑΡΟΛΙΝΑ
τῆς Καπνοβιομηχανίας
Α. Γ. ΠΑΤΙΚΗΣ & ΣΙΑ
ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΚΥΠΡΟΣ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΚΟΣΜΟΣ ΛΤΔ»
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδός Ἀποστόλου Βαρνάβα 10 (Ἔναντι Ἐργοστασίου Ἠλεκτρισῆς)
Ταχ. Κιβ. 330 — τηλεφ. 4231
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1½ ΓΡΟΣΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΙΟΥΛΙΟΥ 1955
ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ
Ἔτος Γ', Ἀρ. φύλλου 1

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

Κ. ΜΠΟΥΝΤ ΕΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΤΗΝ ΣΑΓΩΓΗΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΥΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: "ΤΑ 5—10 ΧΡΟΝΙΑ ΤΑ ΘΕΛΕΤΕ ΔΙΟΤΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ ΕΧΕΤΕ ΝΑ ΠΟΥΝ". — Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ, ΕΑΝ ΗΤΟ ΚΥΠΡΙΟΣ, "ΘΑ ΤΟ ΕΣΚΕΠΤΕΤΟ" ΤΑΧΘΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ. — ΕΔΕΧΘΗ ΕΙΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΝ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΑΣ ΠΡΟΣΚΛΗΘΕΝΤΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

Ὁ ἐν Λάρνακι συνεργάτης μας Σκαλιώτης διενήργησεν ἔρευναν μεταξύ τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεσκέφθησαν τον ὑπουργὸν τῶν ἀποικιῶν κ. Λένοξ Μπόϋντ τάς γνώμας των ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Ὁ ὑπουργὸς ἐγραμμίσεν εἰς τούτους ὅτι ἔθεσε καλὸν γιὰ λήψη γιὰν τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου καὶ δι' αὐτὸ ἠδύνατο νὰ ἀπαντήσῃ ἐλευθέρως.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ὁ ὑπουργὸς ἀπὸ ἐξήμισυ περίπου ὥρας συνεζήτησε μὲ ὅλους τοὺς δημάρχους καὶ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ. Ἐκ τῶν ἐκπροσώπων μιᾶς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς νήσου, ἡ ὁποία ἐκπέμπει τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἑλληνοφρόνων, ἐλάχιστοι ἐκφράσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ πλειονοψηφία ἐξεφράσθη ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδήποτε διερμηνέως. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως Λεμεσοῦ κ. Ἀγαθάγγελος ἐδήλωσεν ὅτι ὑπῆρξεν ὁμόφωνος εἰς τὰς ἐκφρασθείσας ἀπόψεις καὶ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἀπετέλεσε μίαν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

—ΤΙ ΕΙΠΟΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Λέννος Μπόϋντ ἀνέφερε, κατὰ τὴν συνάντησιν του μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδήποτε διερμηνέως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπῆρξεν ὁμόφωνος εἰς τὰς ἐκφρασθείσας ἀπόψεις καὶ ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐδόθη εἰς τὸν ὑπουργὸν μίαν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κύπρον ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψίς του λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀντόνυ Ἴντεν.

Τότε οἱ τρεῖς δήμαρχοι ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐν ἐκ τῶν βασικῶν παραπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου εἶναι ἡ ἀπὸ τὸ 1931 καταβαλλομένη συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐξήτασε γεγονότα καὶ οἱ δήμαρχοι προέβησαν εἰς πλήρη ἔκθεσίν.

—ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἐκαμε καὶ πρὸς τοὺς κ.κ. Πάνον Λανίτην, Ἀντίβαν Φράγκου, ἀντιδήμαρχον Λάρνακος καὶ Λύσσον Σανταμᾶν, πρώην δήμαρχον Λάρνακος, τὴν δήλωσιν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναφερθοῦν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνδιέφερεν ἀπὸ τὰς συναλλήσεις τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ δόκτωρ Ἀνίβας Φράνσις, εἶπε κατὰ τὰς ἑξηκοντάλεπτους πληροφορίας μας τὰ ἑξῆς: «Τὸ Κυπριακὸν ἐτονίσθη ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς παρευρεθέντας ὅτι ἐν ἐκ τῶν βασικῶν παραπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου εἶναι ἡ ἀπὸ τὸ 1931 καταβαλλομένη συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐξήτασε γεγονότα καὶ οἱ δήμαρχοι προέβησαν εἰς πλήρη ἔκθεσιν.

—ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἐκαμε καὶ πρὸς τοὺς κ.κ. Πάνον Λανίτην, Ἀντίβαν Φράνσις, ἀντιδήμαρχον Λάρνακος καὶ Λύσσον Σανταμᾶν, πρώην δήμαρχον Λάρνακος, τὴν δήλωσιν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναφερθοῦν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνδιέφερεν ἀπὸ τὰς συναλλήσεις τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ δήμαρχος Πάφου κ. Ἰακωβίδης παρεμβὰς εἶπε πρὸς τὸν ὑπουργὸν «Ἐὰν ἦσθε ἐσεῖς εἰς τὴν θέσιν μας δὲν θὰ ἐτάσσεσθε ὑπὲρ τοῦ διατάγματος τῆς αὐτοδιαθέσεως;». Εἰς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς κ. Μπόϋ ἀπήντησε: «Θὰ τὸ ἐσκεπτόμην».

—ΤΙ ΕΙΠΟΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Λέννος Μπόϋντ ἀνέφερε, κατὰ τὴν συνάντησιν του μὲ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλου τοῦ δήμαρχου πόθου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδήποτε διερμηνέως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐδόθη εἰς τὸν ὑπουργὸν μίαν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἀπευθείας ἐπαφῆς. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κύπρον ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψίς του λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀντόνυ Ἴντεν.

Τότε οἱ τρεῖς δήμαρχοι ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅτι ἓν ἐκ τῶν βασικῶν παραπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου εἶναι ἡ ἀπὸ τὸ 1931 καταβαλλομένη συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐξήτασε γεγονότα καὶ οἱ δήμαρχοι προέβησαν εἰς πλήρη ἔκθεσιν.

—ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἐκαμε καὶ πρὸς τοὺς κ.κ. Πάνον Λανίτην, Ἀντίβαν Φράνσις, ἀντιδήμαρχον Λάρνακος καὶ Λύσσον Σανταμᾶν, πρώην δήμαρχον Λάρνακος, τὴν δήλωσιν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναφερθοῦν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνδιέφερεν ἀπὸ τὰς συναλλήσεις τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ δήμαρχος Πάφου κ. Ἰακωβίδης παρεμβὰς εἶπε πρὸς τὸν ὑπουργὸν «Ἐὰν ἦσθε ἐσεῖς εἰς τὴν θέσιν μας δὲν θὰ ἐτάσσεσθε ὑπὲρ τοῦ διατάγματος τῆς αὐτοδιαθέσεως;». Εἰς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς κ. Μπόϋντ ἀπήντησε: «Θὰ τὸ ἐσκεπτόμην».

—ΤΙ ΕΙΠΟΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Λέννος Μπόϋντ ἀνέφερε, κατὰ τὴν συνάντησιν του μὲ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλου τοῦ δήμαρχου πόθου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδήποτε διερμηνέως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπῆρξεν ὁμόφωνος εἰς τὰς ἐκφρασθείσας ἀπόψεις καὶ ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐδόθη εἰς τὸν ὑπουργὸν μίαν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἀπευθείας ἐπαφῆς. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κύπρον ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψίς του λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀντόνυ Ἴντεν.

Τότε οἱ τρεῖς δήμαρχοι ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅτι ἓν ἐκ τῶν βασικῶν παραπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου εἶναι ἡ ἀπὸ τὸ 1931 καταβαλλομένη συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐξήτασε γεγονότα καὶ οἱ δήμαρχοι προέβησαν εἰς πλήρη ἔκθεσιν.

—ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν ἐκαμε καὶ πρὸς τοὺς κ.κ. Πάνον Λανίτην, Ἀντίβαν Φράνσις, ἀντιδήμαρχον Λάρνακος καὶ Λύσσον Σανταμᾶν, πρώην δήμαρχον Λάρνακος, τὴν δήλωσιν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναφερθοῦν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνδιέφερεν ἀπὸ τὰς συναλλήσεις τῆς τριμεροῦς διασκέψεως τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ δήμαρχος Πάφου κ. Ἰακωβίδης παρεμβὰς εἶπε πρὸς τὸν ὑπουργὸν «Ἐὰν ἦσθε ἐσεῖς εἰς τὴν θέσιν μας δὲν θὰ ἐτάσσεσθε ὑπὲρ τοῦ διατάγματος τῆς αὐτοδιαθέσεως;». Εἰς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς κ. Μπόϋντ ἀπήντησε: «Θὰ τὸ ἐσκεπτόμην».

—ΤΙ ΕΙΠΟΝ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν κ. Λέννος Μπόϋντ ἀνέφερε, κατὰ τὴν συνάντησιν του μὲ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλου τοῦ δήμαρχου πόθου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδήποτε διερμηνέως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπῆρξεν ὁμόφωνος εἰς τὰς ἐκφρασθείσας ἀπόψεις καὶ ἐτόνισεν ὅτι αὐτὴ ἡ ἐπίσκεψις ἐδόθη εἰς τὸν ὑπουργὸν μίαν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφρασθοῦν τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ δι' ἀπευθείας ἐπαφῆς. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Κύπρον ἐντὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλὰ ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψίς του λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Ἀντόνυ Ἴντεν.

Τότε οἱ τρεῖς δήμαρχοι ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅτι ἓν ἐκ τῶν βασικῶν παραπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου εἶναι ἡ ἀπὸ τὸ 1931 καταβαλλομένη συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου. Ὁ κ. Μπόϋντ ἐξήτασε γεγονότα καὶ οἱ δήμαρχοι προέβησαν εἰς πλήρη ἔκθεσιν.

—ΤΙ ΕΙΠΟ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ "ΦΡΑΝΣ ΛΙΜΠΕΡΤΕ" ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Μ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΙΝ της Γαλλικής επιτροπής των εξωτερικών των συμφωνιών διά την παροχήν αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Τυνίδα ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Φρὰνς Λιμπερτὲ» ὑπενθυμίζει τὴν ἐπικείνδυνον, ὡς τὴν χαρακτηρίζει, ἐχθρότητα τὴν δημιουργουμένην εἰς τὴν Μεσόγειον λόγῳ τῆς ἀγγλικῆς στάσεως εἰς τὸ Κυπριακὸν καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς Βρεττανοὺς συντηρητικοὺς νὰ φανοῦν εἰλικρινεῖς ἐναντι τῶν Κυπρίων, κατὰ τὴν ἀναγγελθεῖσαν ἤδη τριμερῆ συνδιάσκεψιν τοῦ Λονδίνου.

«Αἱ συμφωνίαι, γράφει ἡ «Φρὰνς Λιμπερτὲ», διὰ τὴν ἀπόδοσιν μεγαλυτέρᾳς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Τυνίδα ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, διὰ ψήφων 20 ἐναντι 5 καὶ 13 ἀποχῶν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Τύνις εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ προτεκτοράτα τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ἐθνικιστικαὶ ἀπαιτήσεις δι' ἀνεξαρτησίαν ἔλαβον τὴν μορφὴν καθοριζ ἐπαναστάσεως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας. Μιὰ γαλλικὴ κοινοβουλευτικὴ ἀποστολὴ εἰς τὸ Ἀλγέριον ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν ἀμέσων μεταρρυθμίσεων πρὸς ἀποφυγὴν μιᾶς ἄλλης Ἰνδοκίνας, ὡς ἐτονίζετο εἰς τὴν ἔκθεσίν της, ἡ ὁποία συνετάχθη ὑπὸ 5 βουλευτῶν. Ἡ ἔκθεσις κατελήγει, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἰς τὸ Ἀλγέριον εἶχε χάσει πρωτοβουλίαν ἐπὶ 10 ἔτη, τὴν ἐποίαν μετὰ τοῦ Μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ καὶ διάχυτος εἶναι ὁ φόβος περὶ μιᾶς ἐπαναλήψεως τῶν σφαλμάτων τῶν διαπραχθέντων εἰς τὴν Ἰνδοκίναν.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ παραλληλίσωμεν τὴν ἐθνικιστικὴν κίνησιν τῶν γαλλικῶν προτεκτοράτων, μὲ τὴν πατριωτικὴν ἐξέγερσιν τῶν Κυπρίων, ὑπογραμμίζομεν ἐν τούτοις, τὴν ἔντονον ἐκδήλωσιν τοῦ ἀντιαποικιακοῦ πνεύματος. Δὲν εἶναι εὔθετος βεβαίως ἡ στιγμὴ νὰ συγκεφαλαιώσωμεν τὰ διαπραχθέντα εἰς τὰς Γαλλικὰς κτήσεις σφάλματα, παρὰ τῶν μεταπολεμικῶν κυβερνήσεων, σφάλματα τὰ ὁποῖα ἀπέληξαν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰνδοκίνας. Καταλογίζομεν ἐν τούτοις, ἀνενδοιάστως εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν τὸ βαρὺ λάθος τῆς παρερμηνείας τῶν πατριωτικῶν ἐπιδιώξεων τῶν Κυπρίων, ὡς καὶ τὴν ἀνεξήγητον ἐμμονὴν της εἰς τὴν πείσμονα καὶ στείραν ἀδιαλλαξίαν. Οἱ Κύπριοι ἐνθυμοῦνται μὲ φρίκην ὅτι ἡ νῆσος των (τὰς φυσικὰς καλλονάς της ὁποίας ἐξύμνησεν ἕνας συντηρητικὸς δουλευτής, κατ' αὐτάς, συστήσας δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὴν παραμονὴν των Βρεττανῶν εἰς τὴν Κύπρον) οἱ Κύπριοι λοιπὸν ἐνθυμοῦνται μὲ φρίκην ὅτι ἡ νῆσος των ἐπιτίθη ἀπὸ τὸν ἕνα κατακτητὴν εἰς τὸν ἄλλον. Ἰδοὺ λοιπὸν μιὰ λαμπρὰ εὐκαιρία, διὰ τὴν φιλελευθέραν Ἀγγλίαν νὰ ἀποκηρύξῃ ωρισμένας πράξεις τοῦ παρελθόντος. Οἱ Γαλλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι πληροφορηθέντες τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας νὰ καλέσῃ τριμερῆ συνδιάσκεψιν εἰς τὴν Βρεταγικὴν πρωτεύουσαν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ Κυπριακοῦ θέματος, ἐξεφράσθησαν μετὰ δυσπιστίας ὡς πρὸς τὰ κίνητρα τὰ ὁποῖα ὑπηγόρευσαν εἰς τὸ συντηρητικὸν κόμμα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἡ κατάστασις εἶναι λίαν τεταμένη εἰς τὴν μεγαλόνησον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἑτοιμάζεται νὰ καταθέσῃ νέαν προσφυγὴν κατὰ τὴν προσ. σύνοδον τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ὁ διεθνὴς τύπος συμπαρίσταται θερμὸς συνήγορος ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων. Μέρος τῶν ἐγκυροτέρων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ζητοῦν στὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Κυπριακοῦ αἰτήματος. Οἱ κύκλοι τοῦ Νάτα ἀνησυχοῦν βασίμως ἀπὸ τὴν παρατεῖνομένην ἐκκρεμότητα τοῦ Κυπριακοῦ θέματος.

Ὑπὸ τὴν βαρυτάτην κατηγορίαν τῶν δυσμενῶν, διὰ τοὺς Ἄγγλους συντηρητικοὺς αὐτῶν γεγονότων, ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν ἐκπληκτικὴν, κάπως χειρονομίαν τῆς συγκλήσεως τῆς τριμερους. Αἱ ἐπιδιώξεις τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἦσαν πάντοτε, δυστυχῶς. Ἰδιαιτέρως ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις εὑρέθη ὡς ἐκ τῆς σφαλερᾶς πορείας της ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, εἰς ἀληθῆ ἀδιέξοδον.

Τὸ προηγούμενον τοῦ Σουδὰν, προδιέθεσε δυσμενῶς τὴν ἀγγλικὴν κοινὴν γνώμην, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χειρισμὸν τῶν ἀποικιακῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέκυψαν μετὰ τὴν δευτέραν παγκοσμίαν σύραξιν. Ἤδη ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀποπειράται νὰ συναρτήσῃ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα μὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ Γιβραλτὰρ καὶ τῆς Μάλτας. Ἀλλὰ ἡ πατριωτικὴ ἀνταπάντηση τῶν Κυπρίων ἐνετόθη εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐνεργηθέντος κατὰ τὸ 1950 εἰς τὴν μεγαλόνησον δημοψηφίσματος. Πρέπει, κατὰ συνέπειαν, νὰ γίνῃ διαχωρισμὸς τοῦ Κυπριακοῦ, ἐκ τῶν ἄλλων ἀποικιακῶν προβλημάτων. Σκοπίμως ὅμως ἡ Βρεττανία τὰ συσχετίζει, πρὸς παραπλάνησιν τῆς παγκοσμίας κοινῆς γνώμης.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ἐξ ἄλλου, ωρισμέναι ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ἀνήκουσαι εἰς τὸ συντηρητικὸν κόμμα ὑπέμνησαν εἰς τὴν Βρεττανικὴν κυβέρνησιν ὅτι προέβη, διὰ τῆς ἀστόχου πολιτικῆς της, εἰς προσβλητικὰς ἐνεργείας ἔναντι τῶν παλαιῶν συμμάχων καὶ φίλων τῆς Ἀγγλίας, τῶν Ἑλλήνων. Αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες ἐνέκριναν ζωηρῶς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀξιωματούχων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν, εἰς τὴν Λευκωσίαν. Καὶ ἐν καταλλήλῳ διετύπωσαν τὴν μομφήν, ὅτι οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματοῦχοι, ἐπὶ ἕξη ἡμερονύτο νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ὑφίστατο τὸ ἐθνικὸν πρόβλημα τῶν Κυπρίων.

Ἰδοὺ λοιπὸν, ὅτι τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα, ὡς ἐκ τοῦ σφαλεροῦ χειρισμοῦ του, ἐκ μέρους τῶν συντηρητικῶν κυβερνήσεων, ἐξελίχθη εἰς διεθνῆ κρίσιν, ἀπειλοῦσαν ὡς παρατηρεῖ ὁ Βρεττανικὸς τύπος καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ Νάτο εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον.

Δὲν γνωρίζομεν τι θὰ προτείνῃ ἡ Μεγάλη Βρεττανία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων τῆς ἐξαγγελθείσης τριμερους τοῦ Λονδίνου, οὔτε βεβαίως προδικάζομεν τὰς ἀποφάσεις της. Ὑπογραμμίζομεν ἐν τούτοις τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀνάγκην τῆς εἰλικρινοὺς μεταχειρίσεως τῶν Κυπρίων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπόθεσις ἔχει καταστεῖ διεθνὲς θέμα. Ἀντιμετωπίζοντες οἱ Κύπριοι σήμερον τὰς προθέσεις τῆς ξένης ἐπικυριαρχίας τῆς νήσου των θὰ αἰσθανθοῦν δικαίαν πατριωτικὴν ἱκανοποίησιν. Καὶ μαζί των θὰ αἰσθανθῇ ἱκανοποίησιν ὅλος ὁ ἐλεύθερος κόσμος, ὁ ὁποῖος ἀνεπιφυλάκτως καταδικάζει πᾶσαν πρᾶξιν εἰς βάρος λαῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι κοθ' ὅλα ἄξιο τῆς ἐλευθερίας τῶν, καταλήγει ἡ ἔγκριτος Γαλλικὴ ἐφημερίς.

Η ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΣΜΩΝ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΕΝΝΗΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΠΑΝΤΙΤ ΓΙΑΒΑΧΑΡΛΑΛ ΝΕΧΡΟΥ

"ΖΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΓΚΑΝΤΙ: "ΝΑ ΜΗ ΣΕ ΛΥΓΙΣΗ ΤΟ ΚΑΚΟΝ"

ΒΙΕΝΝΗ, Ἰούλιος. — Πολὺ σκεπτικοὶ ἐγίναμε ἐπειτα ἀπὸ τὴν συνάντησίν μας μὲ τὸν περίλυπον Ἀσιάτην ἀδελφοθρόν μεταξὺ τῶν δύο ἐχθρικῶν κόσμων. Εἰδάμεν ἀπὸ κοντὰ τὴν λυπημένην ἕως θανάτου μορφὴν τοῦ Πάντιτ Γιαβαχαρλὰλ Νέρου — ἢ Νεχροῦ ὅπως τὸν ἀποκαλοῦμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα — ὠμιλήσαμε μαζί του καὶ περιέργως ἡ αἰσιοδοξία καὶ αἱ ἐλπίδες μας διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἐπῆραν τὴν μελαγχολικὴν ὄψιν τῆς μορφῆς τοῦ μεγάλου Ἰνδοῦ ἀποστόλου. Θὰ ἀρχίσω ἀπὸ τὸ τέλος.

Ἡ σκηνὴ εἰς τὴν Καγκελλαρίαν τῆς Βιέννης, ἡ ὁποία ὑπῆρξε διὰ δύο ἡμέρας σταθμὸς εἰς τὴν ἀποστολικὴν ὁδοιπορίαν τοῦ Νεχροῦ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου. Ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς κάθηται εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιένης, πλάϊ του εἶναι ἡ ἀδελφή του, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ οἱ πρέσβεις τοῦ εἰς τὴν Μόσχαν καὶ τὴν Βιέννην ποὺ πλαισιώνονται ἀπὸ μέλη τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

—Κυρίαι καὶ κύριοι, εὑρίσκομαι ἐδῶ διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ ἐρωτήματά σας, λέγει ὁ Νεχροῦ εἰς περίφημον Ἀγγλικήν, πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ αὐστριακοῦ καὶ ξένου Τύπου.

Τὰ ἐρωτήματα καὶ αἱ ἀπαντήσεις περὶ τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων διαρκοῦν ἐπὶ μίαν ὥραν. "Οταν ἡ σύσκεψις βαίνει πρὸς τὸ τέλος, σηκώνεται δειλὰ ἕνας ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ ὑποβάλλει ἀκόμη πιὸ δειλὰ τὸ τελευταῖο ἐρώτημα ποὺ ὅλοι τὸ ἠσθάνοντο ὡς τὸ πρῶτο, ὡς τὸ μόνο ἐρώτημα ἴσως μιᾶς διχασμένης καὶ ἀγωνιώσης ἀνθρωπότητας. Ἠρώτησε λοιπὸν ὁ νεαρὸς ἀνταποκριτής:

—Εἶναι δυνατὴ κατὰ τὴν γνώμην σας, κύριε Πρόεδρε, μια πράγματι εἰρηνικὴ συνύπαρξις μὲ Κράτη εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἰδιοῦντες τυράννους τοὺς ἴδιους φίλους των, ρίπτουν τοὺς ἰδίους φίλους των εἰς τὰς φυλακὰς καὶ δὲν διστάζουν νὰ χρησιμοποιήσουν κάθε μέθοδον διὰ νὰ πνίξουν τὰς φιλελευθέρας φωνάς;

Τὸ ἐρώτημα ἔπεσε σὰν μιὰ βαρειὰ πέτρα στὰ νερὰ μιᾶς ἥσυχης λίμνης. Ἐμεσολάβησε μία σιωπὴ τάφου. Ξαφνικὰ καὶ μὲ ἀποφασιστικότητα, ἂν ὄχι καὶ μίαν ἐλαφρὰν ἐκπληξιν ἡ δυσαρέσκειαν, ἠγέρθη ὁ Ἰνδὸς πρωθυπουργὸς μὲ ἕνα κάπως συμβατικὸ χαμόγελο στὸ μελαγχολικὸ του πρόσωπο. Κατόπιν ὅμως ἔγινε σοβαρός, πολὺ σοβαρὸς καὶ μὲ ζωηρὰν φωνὴν πὸὺ ἐφανέρωνε μίαν μικρὰν ἐσωτερικὴν ἐξέγερσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἀνταποκριτήν.

—Μοῦ ὑπεβάλατε, κύριε, ἕνα ἐρώτημα αὐθυποβολῆς.

Καὶ ἐσυνέχισεν ἀποτεινόμενος πρὸς ὅλους:

—Ἐὰν, κύριοι, μία συνύπαρξις δὲν εἶναι δυνατή, τότε ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος. Τὰ τελευταῖα εἴκοσι χρόνια ἀπέδειξαν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ λύσουν τὰ διεθνῆ προβλήματα. Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι εἶναι μία ἀπόδειξις αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πόλεμος δὲν ἀποτελῇ καμμίαν λύσιν, τότε καὶ αἱ συζητήσεις περὶ πολέμου δὲν εἶναι ὁ κατάλληλος τρόπος διὰ νὰ λυθοῦν τὰ προβλήματα ποὺ χωρίζουν τοὺς ἀνθρώπους. Ἐγὼ προσωπικῶς ζῶ κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ δασκάλου μου Μαχάτμα Γκάντι ποὺ ἔλεγε: Νὰ μὴ σὲ κάμπτῃ τὸ κακόν — εἰς ἐκεῖνον ὅμως ποὺ πράττει τὸ κακὸν νὰ διάκεισαι φιλικά. Νὰ μισῇς τὸ κακόν, ἀλλὰ ὄχι τὸν κακοποιόν».

Ὁ μαθητὴς τοῦ Γκάντι εἶχε ἔλθει εἰς τὴν Βιέννην ἀπὸ τὴν Μόσχαν καὶ ὅλοι ἐγνωρίζαμε τί ἐννοοῦσε, ὅλοι ἐγνωρίζαμε πρὸ παντὸς τί ἐννοοῦσε ὁ νεαρὸς ἀνταποκριτὴς ὅταν ὑπέβαλε δειλὰ τὸ ἐρώτημα, τὸ ἐρώτημα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κλείσῃ σὰν ἕνα κύκλο ὄχι μόνον αὐτὴν τὴν σύσκεψιν τοῦ Τύπου, ἀλλὰ καὶ τὸν κύκλο ὅλων τῶν ἐρωτημάτων καὶ τῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ δύο στρατόπεδα καὶ τὸν διαλλακτικὸν μεσάζοντά των.

Ὁ ἴδιος δ Νεχροῦ ἐτόνισεν εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν τῆς Βιένης, ὄχι χωρὶς χιοῦμορ, ὅτι δὲν ἔνιωθεν ἐπαγγελματίας μεσίτης μεταξὺ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς, ὅτι εἰς τὴν Μόσχαν δὲν προσέφερε τὰς εὐπηρεσίας του διὰ τὴν λύσιν τῶν διαφορῶν τῶν δύο κόσμων διότι αὐτό, ὅπως εἶπεν ὁ ἴδιος, δὲν θὰ ἦτο οὔτε σοφόν, οὔτε φρόνιμον ἀπὸ διπλωματικὴς ἀπόψεως. Ὡστόσον αἱ Ἰνδίαι εἶναι πρόθυμοι, εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς των εἰς τὴν Βιέννην, νὰ ἐργασθοῦν ὡρὶς ὅμως νὰ θέλουν νὰ εἶναι φορτικαὶ εἰς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον, διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης.

"Οταν ἕνας "Αγγλος ἀνταποκριτὴς τὸν ἠρώτησε εἰς τὴν Βιέννην:

—Τί εἴδατε, κύριε πρωθυπουργέ, πέραν ἀπὸ τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα;

—Εἶδα πάντοτε δὲν εἶδα κανένα παραπέτασμα, εἶπε ὁ Νεχρού χαμογελῶν. Οὔτε διδηρούν, οὔτε ἄλλου εἴδους».

Δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψω ὅτι εἰς τὴν Βιέννην πολλὰ ἐρωτήματα τῶν ἀντιπροσώπων ἔφεραν τὸν Νεχροῦ εἰς δύσκολον θέσιν, σχεδὸν ἀναπόφευκτον διὰ τὸν ρόλον ποὺ ἔχει ἀναλάβει εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικήν. Εἰς μίαν στιγμὴν ἠρώτησα τὸν πρεσβευτὴν τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν Βιένην κ. Μέχτα πῶς προφέρεται στὰ Ἰνδικὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰνδοῦ πρωθυπουργοῦ: Νέρου ἢ Νεχρού, ὅπως τὸ μεταγράφουν καὶ αἱ ἑλληνικὲς ἐφημερίδες.

—Οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο! μοῦ εἶπε ὁ πρεσβευτής. Καὶ ἐσυνέχισε: Εἶναι κάτι μεταξὺ τῶν δύο. Ἐκεῖνο τὸ «χ» πρέπει νὰ ὑπάρχῃ χωρὶς σχεδὸν νὰ ἀκούεται κατὰ τὴν προφορά, καὶ ὅμως πρέπει νὰ ἀκούεται χωρὶς ὅμως νὰ δίνῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πράγματι ὑπάρχει. Ἴσως νὰ εἶναι μιὰ ἰδιοτυπία τῆς ἰνδικῆς φωνητικῆς.

⁂

Λοιπὸν οὔτε, οὔτε, «Κάτι μεταξύ» τῶν δύο ποὺ τὸ συλλαμβάνης μόνον διὰ ζώσης, μόνον ὅταν τὸ ἀκούσῃς ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς Ἰνδοῦ. Αὐτὸ τὸ «διάμεσον κάτι» τοῦ μεγάλου Ἰνδοῦ ἀποστόλου, θὰ προσπαθήσωμε νὰ καθορίσωμε. Τὸν εἴδαμε, τὸν ἀκούσαμε, ὠμιλήσαμε μαζί του, καὶ ἴσως κάτι νὰ ἐσυλλάβαμε ἀπὸ τὸ ἀσύλληπτο αὐτὸ «χ» ποὺ εἶναι «ἴσως μιὰ Ἰδιοτυπία τῆς ἰνδικῆς γλώσσης».

Π. Κ. ΕΝΕΠΕΚΙΔΗΣ

ΔΙΕΝΕΞΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΠΟΝ—ΒΙΕΝΝΗΣ

ΑΝ Η ΑΥΣΤΡΙΑ ΘΕΛΗ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ ΘΑ ΣΤΕΙΛΕ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

Ὁ Ἀντενάουερ θεωρεῖ τὸν Ράμπ ὡς πρόσωπικόν του ἐχθρόν

ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ Ὁ ΣΑΙΡΦ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούλιος, — «Ἂν οἱ Αὐστριακοὶ μᾶς ὁμιλήσουν περὶ ἐπανορθώσεων, θὰ τοὺς ἀποστείλω τὸ κρανίον τοῦ Χίτλερ!» Τὴν φράσιν αὐτὴν— αὐτὸ τουλάχιστον διατείνεται ἡ ἐφημερὶς «Σπίγκελ» τοῦ Ἀμβούργου — τὴν ἐπρόφερεν ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ εἰς μίαν ἐκρηξιν θυμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν προσφάτων συνεδριάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου των. Ἀλλὰ ὁ Γερμανὸς καγκελλάριος ἔδωσε καὶ διὰ δευτέραν φορὰν δείγματα τῆς ἀντιπαθείας του πρὸς τὴν Βιέννην, ἀψιμαχῶν πρὸς τὸν πρώην ὑπουργὸν τῆς Βουλῆς: «Πουθενὰ ὁ Χίτλερ δὲν ἔτυχε τόσων ἐνθουσιωδῶν ὑποδοχῶν ὅσον εἰς τὴν Βιέννην». Ἡ Βιέννη, ἡ ὁποία δὲν ἠρώτησε νὰ πληροφορηθῇ τὰ καθέκαστα, ἐθίγη βαθύτατα καὶ ὁ ἀντικαγκελλάριος Σάϊφρ ἐδήλωσεν ἐπισήμως: «Μαῦ' ἄλλο ὅτι ὁ Χίτλερ ἦτο Αὐστριακός, ἐν τούτοις οἱ συμπατριῶται του τὸν ἔχουν πολὺ ἠλίθιον διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν καὶ ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερμανίαν διὰ νὰ ἀγορεύσῃ ἀπαδούς. Ἐπὶ πλέον, ὁ Χίτλερ ἐβράδυνε κατὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας τὴν εἴσοδόν του εἰς τὴν Βιέννην, διὰ νὰ προβῇ προηγουμένως εἰς γιλιάδας συλλήψεων Αὐστριακῶν ἀντιναζιστῶν. Ὡρισμένοι παρατηρηταὶ βεβαιοῦν ὅτι ὁ ἀγχώνυστος αὐτὸς πόλεμος μεταξὺ Μπὸν καὶ Βιέννης δηλίζεται εἰς ψυχολογικὸς λόγους. Ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ κατ' αὐτοὺς δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ εἰς τὸν κ. Ράμπ τὸ ὅτι ἐτάχθη ὑπὸ τῆς οὐδετερότητος, ποὺ εἶναι τόσον μισητὴ εἰς τὴν Μπὸν καὶ τὸν θεωρεῖ εἶδος προσωπικοῦ του ἐχθροῦ.

Η ΑΠΡΟΘΥΜΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ

Δημιουργεῖ ὄξείαν κρίσιν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντιάτρου

ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΝ, Ἰούλιος. — Εἰς τὴν Γαλαξιδιώτην συνῆλθε κατ' αὐτὰς τὸ ἐτήσιον συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας Βρεττανῶν Ὀδοντιάτρων, προκειμένου νὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὴν σοβαρωτάτην κρίσιν τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει τὸ ἐπάγγελμα λόγῳ τῆς ἀπροθυμίας τῶν νεαρῶν σπουδαστῶν τῆς Ἰατρικῆς ὅπως ἀφοσιωθοῦν εἰς τὸν κλάδον αὐτόν. Τοῦτο φαίνεται ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ ειδικότης τοῦ ὀδοντιάτρου θεωρεῖται σήμερον «ξεπερασμένη».

Τὸ συνέδριον τῆς ὁμοσπονδίας παρουσιάλυθεν σημειατέον ὑπερχίλιοι ἀντιπρόσωποι καθώς καὶ πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Κατόπιν τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸ συνέδριον, οἱ ἀντιπρόσωποι ἤρχισαν ἤδη νὰ προτείνουν διαφόρους τρόπους, οἱ ὁποῖοι θὰ προσελκύσουν τοὺς νέους εἰς τὸν κλάδον τῆς ὀδοντιατρικῆς. Ἀνεφέρθη ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ Μεγ. Βρεττανία ἔχει σήμερον 15.000 διπλωματούχους τῆς Ὀδοντιατρικῆς, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον 12.000 ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμά των. Ἐπὶ τλέον κάθε χρόνον ἐγγράφονται εἰς τὰς ὀδοντιατρικὰς σχολὰς τῶν διαφόρων ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων μόναν 350 νέοι, ἀντὶ τῶν 1.000 τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν.

Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τοὺς ὀδοντιάτρους, οἱ ὁποῖοι ἐξασκοῦν τὸ ἐπάγγελμά των, πλέον τοῦ ἡμίσεος εἶναι ἡλικίας μεγαλυτέρας τῶν 55 ἐτῶν. Μεταξὺ τῶν πολλῶν γνωμῶν, αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ἐλέχθη καὶ τοῦτο: "Οτι ἡ ἀπροθυμία τῶν νέων ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι θεωροῦν τὸν κλάδον αὐτὸν ἐπικίνδυνον. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πολλοὶ ἐπρότειναν ὅπως ἀρχίσῃ μία προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία ὑπὲρ τῆς ἰατρικῆς. Ἕν μάλιστα ἐκ τῶν μελῶν ἐπρότεινεν ὅπως εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν χρησιμοποιηθῇ ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Α. Κρόνιν, τοῦ ὁποίου ὡς γνωστόν, τὰ μυθιστορήματα εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ἰατρῶν.

Η ΕΠΑΡΑΤΟΣ ΝΟΣΟΣ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ΑΙΤΙΑ, ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

Ἰδού (Τελευταῖον)

"Ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλύτεροα ἐμπόδια διὰ τὴν διάσωσιν τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πάσχουν ἀπὸ καρκίνον, εἶναι ὁ φόβος. Ἡ ἀσθένεια περιβάλλεται, πράγματι, ἀπὸ πέπλον ἀνησυχίας, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἱστορίαν τοῦ καρκίνου.

"Ηδη τὸ 400 π.Χ. ὁ Ἱπποκράτης ἔγραψεν, ὅτι «ὁ καρκίνος τῆς μήτρας εἶναι ἀθεράπευτος», τὸ δὲ 1554 μ.Χ. ὁ Λέττιος κατέληγεν εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Καὶ τὸ 1793 ὁ "Αγγλος χειρουργὸς Μπέϊλι ἔγραφεν: «Ὁ καρκίνος ταῦ τραχήλου τῆς μήτρας ἔχει μοίραιον τέλος».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟΣ

Μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20ου αἰῶνος, οἱ ἰατροὶ ἤρχισαν νὰ πείθωνται ὅτι ὁ καρκίνος δὲν εἶναι πάντοτε θανατηφόρος καὶ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ, ἂν διαγνωσθῇ ἐγκαίρως καὶ ἀφαιρεθῇ ὁλοσχερῶς. Αὐτὰ συνέβαιναν πρὸ ἡμίσεος περίπου αἰῶνος, μολονότι δὲ ἐκτοτε τὸ ποσοστὸν τῶν θεραπευομένων καρκίνων παρουσίασε σταθεράν αὔξησιν, ὁ φόβος τῆς ἐπαράτου ἀσθενείας ἐχει πάντοτε ἐναπόθεθειμένην τὴν σφραγῖδα του ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Μία μάλιστα σφυγμομέτρησις τῆς Κοινῆς Γνώμης, ποὺ ἔγινε τελευταῖως ἀπὸ τὴν Ἀμερικανικὴν Καρκινολογικὴν Ἑταιρείαν, ἀπέδειξεν ὅτι τὰ 40% τῶν ἀνθρώπων ἐξακολοθοῦν νὰ θεωροῦν ἀθεράπευτον τὸν καρκίνον.

"Ἐκεῖνοι ποὺ θεωροῦν ἀθεράπευτον τὸν καρκίνον, ἀποφεύγουν, ὅταν προσθληθοῦν ἀπὸ αὐτόν, νὰ ζητήσουν τὴν ἰατρικὴν βοήθειαν καὶ κυριεύονται ἀπὸ αἴσθημα ἀπελπισίας. Κατὲ κάνουν, κάθυστεραῦν τόσον πολὺ νὰ προσφύγουν εἰς τὸν ἰατρόν, ὥστε ἡ θεραπεία των νὰ καθίσταται ἀδύνατος καὶ ὁ θάνατος ἀναπόφευκτος.

"Ολοι ὅμως πληρώνουν τὸ τίμημα τοῦ πατρογονικοῦ ἁμαρτήματος αὐτοῦ καὶ μὴ ὀρθοῦ φόβου εἰς τὸν καρκίνον. Ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ καρκίνος, διεγνώσθη ἐγκαίρως, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ, κατέχονται ἀπὸ τὸν φόβον. Τέλος, παρατηρεῖται κα

Η ΠΛΕΟΝ ΠΟΛΥΝΕΚΡΟΣ ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΜΟΙΡΑΙΑ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΙΤΤΩΡΙΑ ΑΚΚΟΡΑΜΠΟΝΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΥΠΕΡΟΧΟΥ ΠΛΟΚΗΣ, ΔΡΑΜΑΤΩΝ, ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ

"Ενα θραυστατο φθινοπωρινό φόδεμα τοῦ Φὰτ ἀπὸ κίτρινο γοντρὸ μεταξωτὸ βράσμα. Εἰς τὸ μέσον: Κομψὸ ἀδιάβροχο γιὰ τὶς πρῶτες φθινοκωρινὲς βροχές. Δεξιά: Ἡ νέα γραμμὴ ποὺ λανσάρει ὁ Οἶκος Φὰτ γιὰ τὶν χειμῶνα σ' ἕνα εἰκ πρωϊνὸ φόρεμα ἀπὸ γκρὶ ζέρσεϋ.

1ον

ήταν ένα πρωϊνό στή Ρώμη
τέσσερις περίπου αἰῶνες
ρίβως τὸ πρωϊ τῆς 28ης Ἰ
ου τοῦ 1378).

πόλις τῶν Παπῶν αὐτὰ τὰ
α δὲ θύμιζε διόλου τὴν πα
ένδοξη», κοσμοκράτειρα πο
ν Αὐτοκρατόρων, τὴν πρω
να τοῦ κόσμου τὰ τελευταῖα
α τῆς ἀρχαιότητος, μετά
οι τῆς ἑλληνικῆς καὶ μακε
ης ἰσχύος. Ἡ τωρινὴ Ρω
διατηροῦσε τίποτε που νὰ
ἐν τὴν παλιὰ δύναμι καὶ δο
ης μεγάλης Ρώμης, τὰ κα
τικὰ σὲ μέγεθος καὶ ἐπι
κότητα οἰκοδομήματά της,
γορές, τὰ δημόσια κτίρια,
ἀρχαῖους ναοὺς ἢ τὰ πα
α καὶ τὰ μέγαρα τῶν πα
ν μὲ τὶς χιλιάδες κολῶ
καὶ τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ
λέγματα ποὺ στόλιζαν τοὺς
ους, τὶς στοὲς καὶ τὶς ταρά
τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν
λόφων. Ἀκόμη καὶ τὸ πε
ητο αὐηλιανὸ τεῖχος μὲ τὶς
ποπάδες πύργους, ποὺ ὑψ
ντο γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν
ετρό του – ποὺ ἦταν χιλι
μέτρα – εἶχε ρημάξει.

Αἰωνία Πόλις ἦταν πόλις
πρωμένη καὶ μάλιστα πό
ου εἶχε καταστραφῆ πολλὲς
ὡς τώρα. "Ἐπειτα ἀπὸ
τρομερὴ καταστροφὴ ἀπὸ
ους τοὺ 'Αλαρίχου καὶ τῶν
γοτθων καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὴν
τόσο καταστροφικὴ ἄλωσι
ἀπὸ τοὺς Βανδάλους (τῆς
ηδόνος), ἔπειτα ἀπὸ τοὺς 'Ο
μους ἀνάμεσα στοὺς 'Ο
γοτθους καὶ ἀνάμεσα σ'
καὶ τοὺς Βυζαντινοὺς τοῦ
ου καὶ τοῦ Βελισσαρίου καὶ
ην τοὺς πολέμους τῶν Γερ
Λογγοβάρδων (ποὺ εἶχαν
τασταθῆ στὴ Λομβαρδία καὶ
ὴν Ἰταλία) ἡ Ρώμη ἔ
ν εἶναι κἂν πρωτεύουσα
Ἰταλίας. Οἱ Βυζαντινοὶ δι
σαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινού
κ' ὁ «Ἔξαρχος» (εἶδος
ἀρμοστοῦ) τοῦ αὐτοκρά
τοῦ Βυζαντίου δὲν ἦταν ἐγ
στημένος στὴ Ρώμη. Μά
πόλις, ἡ Ράβεννα, ποὺ ἦ
γεμὼ ἀντικατέστησε τὴν
κοσμοκράτειρα πόλι.

ἤμενε βέβαια ἐδῶ, στὴ
ένας «πατρίκιος» ἢ ἐγε
ονίδης ποὺ διοικοῦσε ἐξ ὀ
ης τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Βυ
κ' ἔτσης ἤμενε ὁ ἐπί
ης Ρώμης, πού, σιγὰ–
ἐπὶ τὴν κατάρρευσι καὶ τὸν
ερματισμὸ τῆς ἰσχύος τῶν
ὼν ἀπέκτησε δύναμι με
τὴν δύναμι, ὥστε αὐτὸς
αλὸς μητροπολίτης, νὰ πά
θώρας νὰ στέψῃ αὐτο
ρας (ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν
ολομαγνο) καὶ νὰ ἰδρύῃ
πη. ν' ἀφορίζῃ μεγάλους ἢ
ους καὶ ἐπίσης νὰ ἔχῃ αὐ
ὁ ἐκπληκτικὸ ἀρχηγὸς
τερο κοσμικὸ κράτος, ὅμως
ωμη, ἡ πόλις δὲν εἶχε ἄφε
ανένα. Γιατί ἡ καταστροφὴ
ἐφήμισε τὴς ἄλλοτε με
ς πολιτείας συνεχιζόταν.

λλωστε πολὺ σιγὰ σιγὰ οἱ ἕ
οὶ Ρωμαῖοι κάτοικοι ξεση
νταν κατὰ τοῦ Πάπα. Καὶ
αντοδύναμος» ὅπως ἀνεγνω
ο σὲ δλη τὴ Δύσι, «ἀοχη
τὴς Χριστιανωσύνης» δὲν
ε σύνολο νὰ τὰ βγάλῃ πέρα
ου λαοῦ τῆς Ρώμης. Κι' ἐ
ὴ πολὺ συχνὰ τὸ αἷμα τῶν
ώνων Ρωμαίων ἔβαφε τοὺς
ρους τῆς «πνευματικῆς» τω
ρωτεύουσης τοῦ κόσμου καὶ
ε κίνδυνος γιὰ τοὺς ἰδίους
ρχηγοὺς τῆς Ἐκκλησίας.
Πάπα ἔφυγαν στὴ Μεσημ
ὴ Γαλλία καὶ ἔφτιασαν στὸ
ινὸν ἕνα πελώριο ταπεὶ
τρο καὶ ἀπὸ κεῖ ἔκοικυ
τὸ ἀπὸ κάθε φυλὴ ποὺ μπ

Ὅλων ἔφτασε ἐποχὴ ποὺ ἡ
ότε μεγαλύτερη πόλις τοῦ
σμου, κατήντησε ἕνα ὀκτρὸ
πο τῆς Κεντρικῆς Ἰταλίας.
ὰν οἱ Πάπαι, μετὰ 75 χρο
γύρισαν πίσω, ἔβαλαν ὅλα
δυνατά τους νὰ ἐνισχύσουν
πος τὴν πρωτεύουσά τους.
πως αὐτὸ δὲν ἦταν εὔκολο
ργημα. Καὶ ἀκόμη ἡ Ρώμη
γαφτὸ νὰ πάῃ καὶ ἄλλη
καταστροφὴ καὶ ἐπίσης λε
ασία – ἀντάξια τῆς λεηλασί
ποῦ Ἀλαρίχου καὶ τῶν Βαν
ων – τὴ λεηλασία ποὺ ἔκα
οὶ διαβάροι Γερμανοὶ αἰσθο
ου τοῦ Γάλλου κοντοτιέρου
ρόλου Βουρβόνου (παλαιοῦ
ποστολίου τῆς Γαλλίας) ποὺ
τιθήκανε τὴν κοσμαιώτερη ὥρα
ήμιόνου καὶ δὲ ζοῦσε ὅταν
ε ἡ Ρώμη, ὥστε νὰ συγχω
τὶς ὀρδὲς του, πράγμα πο
ους μόνος μποροῦσε νὰ κά

Ἔτσι, λίγα χρόνια πρὶν τὴν
χὴ τοῦ ἱστορήματός μας, ἡ
Ρώμη, ἔπειτα ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλ
ες καταστροφὲς καὶ τὴν ἐ
ωσί της ἐήταν, ὅπως λέει ἕ
ς σύγχρονος Ἱστορικὸς τῆς
ωμαϊκῆς Ρώμης, κατὰ τὸ
ιότερο τῆς μέρος, αὐ
γμα ἀπὸ στενὰ καὶ σκοτει
διαύδη σοκάκια. Τὰ
ατα, δηλαδὴ τὰ φτωχο
τα καὶ οἱ καλύβες τῶν
ροσωτέρων Ρωμαίων (παλ
ἦταν τρώγλες), λὲς καὶ
ἐπάνω στὰ ὑρείπια
ν μεγαλοπρεπῶν ἀρχαίων οἰ
ημάτων. Τὰ περισσότερα
ῆταν τὰ ἀρχοντόσπιτα ποὺ
προνταλυμένα μὲ μάντρες
ὴν τὸ γύρω πύργους μὲ
ες. Οἱ φτωχοὶ, ποὺ ἦταν
ὴ καὶ ἀπὸ τοὺς βιομήχανους
ὸν γύρω ἀπὸ τ' ἀρχον
τες, μαζεύονταν στὶς πε
ὸν κινδύνων τῶν ἰρχόν
ες νὰ θυσιασουν τὴ

ζωή τους γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν ἐκείνους! Ἐκλειναν γρήγορα τὰ στενὰ χώρια δρομάκια μὲ ἀ λυσίδες καὶ μὲ σωροὺς σπασμένα ξύλα.

Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἔτσι ὠ χυρωμένα κτίρια δέσποζαν στὸ Μόντε Τζιορντάνο καὶ στὸ παλιὸ θέατρο τοῦ Πομπηίου (χοντὰ στὸ «Κάμπο ντέι Φιόρι» οἱ Ὀρ σίνι. Οἱ Κολόννα εἶχαν πύργους καὶ ὀχυρὰ στὸ Φόρουμ τοῦ Τραϊ νοῦ, στὸ Σεράπειον τοῦ Κυρι λανίου, στὸ «Μοντετεστόριο» καὶ στὴν Ἀγκόστα («Μαυσωλεῖο» τοῦ Αὐγούστου) Ἀλλοῦ εἶχαν τὰ ὀχυρὰ τους οἱ ἄλλοι μικρό τερης δυνάμεις βαρώνοι.

Τὸ πιὸ πυκνοκατοικημένο μέ ρος τῆς Ρώμης ἀποτελοῦσε ἕ να λαβύρινθο στενῶν δρομάκων στριφογυριστῶν καὶ ἀκαθάριστων. Οὔτε δρόμοι ὑπῆρχαν, οὔτε καὶ ὑπόνοια γιὰ νὰ φεύγουν τὰ βρώμικα νερὰ τῶν δρόμων. Τ' πῆχαν στοὲς ἐμπρὸς στὶς πόρ τες, ἐξωτερικὲς σκάλες καὶ γα λαρίες καὶ ὅλα αὐτὰ δυσκόλευ αν πάρα πολὺ τὴν κυκλοφορία. Ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὰ στενὰ προχω ροῦσαν κάτω ἀπὸ χαμηλοὺς καὶ σκατεινοὺς διαδρόμους, ἐπάνω ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὠρθώνοντο κατοικίες!

(Πιο Πασκίνι: «Η Ρώμη κα τὰ τὴν Ἀναγέννησιν», ΙΒ' τό μος τῆς Ἱστορίας τῆς Ρώμης τοῦ Ἱνστιτούτου Ρωμαϊκῶν Σπουδῶν, Βολωνία 1940, σελ. 4 καὶ 5).

Βέβαια, πολλοὶ Πάπαι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῆς παπωσύνης ἀπὸ τὴν Ἀβινιὸν στὴ Ρώμη, ἐν διεφέρθησαν – ἀντικρίζοντας ἐ κεῖνο τὸ φρικτὸ χάλι τῆς πρω τεύουσας τους – νὰ κάνουν ἤτι μποροῦσαν. Τέτοιοι ἦταν οἱ Πά παι Εὐγένιος Α', Νικόλαος Ε', Παῦλος Β', Σίξτος Α', Ἀλέ ξανδρος ΣΤ' καὶ Λέων Ι'. Ὅ μως καὶ πάλι δὲ μπόρεσαν νὰ κάνουν καὶ τίποτε σπουδαῖο. Ὁ Γάλλος φιλόσοφος Μονταίν ἐπι σκέφθη τὴ Ρώμη αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἱστοριήματός μας (ὅταν βα σίλευε ὁ Πάπας Γρηγόριος ΙΙ') καὶ ἔμεινε περίπου ἕνα χρόνο. Λοιπόν, καὶ αὐτὸς διηγεῖται ὅτι ἐδ χώρος, ποὺ εἶναι περικλεισμέ νος ἀπὸ τὰ τρίχη τῆς Ρώμης καὶ περιέχει καὶ τὴν ἀρχαία κα νούργια πόλι, εἶναι τόσο μεγά λος, ὥστε θὰ μποροῦσε νὰ κλεί σῃ μέσα του τὸ Παρίσι ὅλο μα ζί καὶ μὲ ὅλα τὰ περίχωρά του ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλ λη. Μένει ὅμως ἄδειος κι' ἔρη μος κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων καὶ ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ στὴ Ρώμη εἶναι ἕνα ποσοστὸ μικρὸ τοῦ κόσμου ποὺ κατοικεῖ στὸ Παρίσι».

(«Ἡμερολόγιο τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Μισὲλ ντὲ Μονταίν στὴν Ἰ ταλία». Μετάφρ. ἰταλ. Μιλάνο 1942. σελ. 178).

Ὁ φιλόσοφος ἐκδηλώνει τὴν ἀπογοήτευσι τον, γιατὶ ἡ «νέα, ἡ νόθα Ρώμη» κρύβει τὰ κλα σικὰ οἰκοδομήματα τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Γιατὶ τὰ σπίτια τῶν συγχρόνων Ρωμαίων βρίσκονται θεμελιωμένα πάνω στὰ ἐρειπω μένα ἀρχαῖα μνημεῖα, ὅπως οἱ φωλιὲς τῶν κοράκων βρίσκονται πάνω στοὺς θόλους τῶν γκρεμι σμένων ἐκκλησιῶν τῆς Γαλλίας, ποὺ τὶς ἔχουν καταστρέψει οἱ Οὐγενότοι (ἢ στὰ ἐρείπια τῶν ἐκκλησιῶν τῶν Οὐγενότων, ποὺ κατέστρεψε ὁ ὄχλος τῶν Καθολι κῶν, καθοδηγούμενος ἀπὸ φανα τικοὺς ἱερωμένους).

Ἀξιοθαύμαστο φαντάρα μόνο τὸ Βατικανό, τὸ ἀπέραντο παλάτι τοῦ Πάπα. (Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ποὺ κτίζοταν, δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμη). Ἀκόμη ἦταν ὡραῖες οἱ «βίλλες» καὶ οἱ κῆποι πολλῶν Παπῶν καὶ καρδι ναλίων, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους τοῦ καρδιναλίου Φερδινάνδου Μεδίκων.

Ἡ Ρώμη μὲ λίγα λόγια ἦταν μιὰ πόλις, ποὺ εἶχε ἀρχίσει καὶ πάλι νὰ δημιουργῆται. Καὶ δὲν ἦταν πιὰ τὸ οἰκτρὸ χωριὸ τοῦ Μεσαίωνος τῶν ταραχῶν καὶ ἐμ φυλίων πολέμων. Ὁ Ἀλτιέρι γράφει ὅτι ἡ πόλις τὴν ἐποχὴ αὐτὴ εἶχε σχεδὸν ἀναπτυθῆ καὶ εἶχαν χτισθῆ σὲ πολὺ μέση λαι πρὰ σπίτια καὶ μέγαρα μεγαλά (Πίο Πασκίνι) Ε.ἀ. σελ. 434). Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ στὸ «Κάμπο ντέι Φιόρι» ὀρθωνόταν ἀηδη τικο. μεγαλόπρεπο, τὸ καινούργιο, χτισμένο πρὶν λίγα χρόνια παλάτι τῶν πριγκήπων Ὀρσίνι.

Αὐτοί, οἱ πιὸ μεγάλοι ἄρχοντες στὴ Ρώμη (μαζὶ μὲ τοὺς Κολόννα) εἶχαν ἀποφασίσει τέλος νὰ τραβηχτοῦν ἀπὸ τοὺς πύργους καὶ τὶς μάντρες, ποὺ ἔκατσκεύασαν σὲ μιὰ μοσέρημες ἄκραιες συνοικίες τῆς Ρώμης, τὰ φοβερά, ὅπως ἦταν περι στοιχισμένα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοὺς ὑπηρέτας ὀχυρὰ τους, ποὺ τοὺς χρησίμευαν σὰν κάστρα ἢ, πιὸ σωστά, σὰ λημέρια. Ἀπε φάσισαν καὶ αὐτοὶ νὰ μείνουν σὰν τοὺς ἄστους Ρωμαίους ποὺ τελευταῖος εἶχαν ἀποκτήσει πλοῦτο, καθὼς καὶ καρδιναλοὶ ους καὶ πολλοὺς μητροπολίτας, μέσα στὴν πολιτεία, σὲ μέγα φα μὲ ἀνέσεις. Κι' ἔχτισαν τὰ λιγοστὰ μέσ' στὴν καλύβα πό λεις πολίτια. Ἕνα ἀπὸ τα πιὸ λαμπρὰ ἦταν αὐτὸ ἐδῶ στὸ «Κάμπο ντέι Φιόρι». Ὅμως ἀ κόμη καὶ σὲ τοῦτο τὸ παλάτι ὑ πῆρχε περίβολος μ' ἐπάλξεις καὶ παραπηρήσια, μὲ πολεμι στρες, μιὰ τεράστια πόρτα που ἄνοιγε σὲ αὐλὴ μὲ στοὲς καὶ πολλὲς κολόνες. Πόρτα μὲ χοντρὰ καὶ πελώρια θυρόφυλλα. ντυμένη ὁλόκληρη μὲ χοντρὲς λαμες σιδερένιες, καρφωμένες πάνω στὰ χοντροσάνιδα τῆς πορτας. Ἦταν σωστὴ πύλη κα στρον. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν πόρτα ὑπῆρχαν ἀπέραντες ἀ οθῆκες χτισμένες μὲ τοῖχοι φάρδους ἑνὸς μέτρου καὶ χω ρὶς πόρτες στὸ δρόμο. Ἦταν γεμάτες μὲ τρόφιμα καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶμα χρήσιμο γιὰ περ πτωσι ἀνάγκης ἡ χολιοκρίας τοῦ μεγάρου. Ἔτσι εἶχε σκε φθῆ καὶ διατάξει καὶ εἶχε χτι νόνισει ὁ πρίγκηψ Πάολο Τζι ορντάνο, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ με γάρου, ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅ λους τοὺς ἄρχοντες Ὀρσίνι ὅ λων, καὶ τῶν 11. κλάδων καὶ ἀνεγνωρισμένος ἀρχηγὸς τους, γιατὶ ἤθελε νὰ εἶναι τροεται μασμένος σὲ περίπτωσι ἀνάγ κης, ἂν ξεσηκώνονταν οἱ ἐχ θροί του γιὰ τὸν χτυπήσουν.

Ἔξω ἀπὸ τὸ μέγαρο εἶχε στρωθῆ σὲ μεγάλο μάκρος ὡς πέρα ὡς τὸ κέντρο τῆς πολι τείας ὁ δρόμος μὲ ἔξοδα αὐτοῦ τοῦ ἰδιου τοῦ Πάολο Τζιορντά νο, γιατὶ ὁ μεγάλος ἄρχοντας ἤθελε νὰ δόσῃ τὴν εὐχέρεια στοὺς ἐπισκέπτας του νὰ φθά νουν στὸ «παλάτι» του μὲ τα ἁμάξια τους, εἴτε οἱ ἐπισκέ πται του ἦταν φίλοι του καρδι νάλοι, εἴτε ἦταν Ὡραῖες τῆς Ρώμης.

Ἀλήθεια αὐτές, εἴτε ἀρχόν τισσες ἀντρεμένες, εἴτε κορι τσια, εἴτε μεγάλες ἑταῖρες, δὲν ἀπηξίωναν ἐπὶ χρόνια τὸν με γιστᾶνα. Τοῦ ἔκαναν ταχτικὰ ἐπισκέψεις – μέρα καὶ ἐπιση καὶ νύχτα – καὶ εἶχαν παρελά σει οἱ πιὸ σπουδαῖες ἀπὸ κάθε κατηγορία σ' αὐτὸ τὸ παλάτι, στὰ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα του καὶ τ' ἄβατά του (τὶς κορέ βατοκάμαρές του)· γιατὶ δὲν ἦταν μόνο πολὺ γενναιόδωρος αὐτὸς ὁ πρίγκηψ. Ἦταν ἐπὶ πλέον καὶ συγγενὴς τῶν ἰσχυ ροτέρων ἡγεμόνων... Ὅμως τὸν τελευταῖο καιρὸ οἱ ὀλλες ἐπισκέψεις εἶχαν σταματήσει. Ἀρκετὰ χρόνια τώρα ὁ πρίγκηψ δεχόταν ταχτικὰ μιὰ μόνη γυ ναῖκα, αὐτὴ ποὺ τὸ ἀμάξι της περίμενε καὶ τώρα–αὐτὴν ἀκρι βῶς τὴν ὥρα–κάτω, πλάϊ στὴν εἴσοδο τοῦ μεγάρου. Ἡ ἐκ σία» αὐτὴ τόσον καιρὸ τώρα ἔβαζε τὰ δυνατά της νὰ περά σῃ κάθε προηγούμενη ἄλλη, νὰ δώσῃ κέφι στὸν Ὀρσίνι καὶ ζωὴ στὸν ἔγοημο καὶ μελαγχολι κό, χωρὶς γυναῖκα, πύργο.

Πῶς συνέβαινε νὰ μὴν ὑπάρ χῃ «οἰκοδέσποινα» στὸ παλάτι, ἐνῶ ὅλοι ἤξεραν ὅτι ὁ πρίγκηψ ἦταν παντρεμένος, ἀπὸ δεκα πέντε τόσα χρόνια, καὶ ἡ γυ ναῖκα του ζοῦσε; Ἦταν ἕνα μυστήριο γιὰ ὅλους τοὺς Ρω μαίους. Ὁ κόσμος ἤξερε μόνο ὅτι ὁ πρίγκηψ Ὀρσίνι εἶχε παντρευτῆ στὴ Φλωρεντία κάν χορη τοῦ ἡγεμόνος τῆς Το σκάνης, τὴν πριγκίπισσα Ἰσα βέλλα τῶν Μεδίκων, ποὺ ἦταν ὡραιότατη γυναῖκα. Αὐτὴ ὅ μως δὲν εἶχε ἀκολουθήσει τὸν ἄντρα της στὴ Ρώμη. Ἔμεινε στὴ Φλωρεντία καὶ ὁ πρίγκη πας ἐδῶ, στὴ Ρώμη, ζοῦσε ἴσως παντρεμένος καὶ χωρὶς γυναῖ κα.

Τώρα ἡ ἰδιοκτήτρια τοῦ πο λυτελεστάτου ἀμαξιοῦ ποὺ πε ριέμενε κάτω πλάϊ στὴν πόρτα –ἀπὸ μέσα–συντρόφευε τὸν πρίγκηπα Ὀρσίνι πάνω στὸν κοιτῶνα, σ' ἕνα πλούσιο κοι τῶνα μὲ ἐξώστη, ἀπὸ ὅπου ἀ γογιόταν θαυμάσια ἡ θέα στὸ «Κάμποντέϊ Φιόρι». Ἦταν ἀ πλωμένη ἡ Ὡραία στὸ χρυσὸ κρεββάτι, πάνω στὸ πουπουλε νιο στρῶμα. Δὲ μιλοῦσε. Τὸ πόδι της ὅμως σχεδὸν ὁλόκλη ρο, γυαλμένο ἕξω ἀπὸ τὰ με ταξωτὰ σεντόνια, φάνταζε κα θὼς ἦταν γυμνὸ ὡς πάνω εὐ σαρκο, κάτασπρο σὰ γάλα, μὲ σφιχτὴ σὰ λαστιχένια σάρκα καὶ ὁλένε ρυθμικά, ἐνῷ λύγιζε τὸ γόνατο καθὼς ἀνεβοκατέ βαινε τὸ πόδι.

Ἡ γυναίκα φαινόταν νευ ριασμένη. Καὶ ποτε-πότε κυτ ταζε πεισωμένη τὸν πρίγκηπα ποὺ εἶχε παρατήσει τὸ κρεβ βάτι καὶ περπατοῦσε κάτω χω ρὶς νὰ μιλᾷ. Δὲν ἦταν στὴν πρώτη νεότητά της. Ἦταν ὥ ριμη γυναίκα. Μὰ καταπληκτι κὰ ὡραία γυναίκα.

Μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ πρίγκηψ σταμάτησε τὸ περπάτημα του καὶ στράφηκε στὴν πορτα τοῦ ἐξώστου σὰ νάχε ἀκούσει κατι ἔξω, ἀπὸ τὸ δρόμο, ἡ γυναίκα διέκοψε τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ πείσματός της καὶ τῆς σιωπῆς της καὶ μουρμούρισε τὸ ὄνομα του:

–Πάολο Τζιορντάνο...

Ἐκεῖνος δὲν γύρισε. Σὰ νὰ μὴν εἶχε ἀκούσει, φάνηκε νὰ πλησιάζῃ τὴν πορτα τοῦ ἐξω στη γιὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ.

–Πάολο Τζιορντάνο... ξανα φώναξε ἡ γυναίκα.

Ὁ πρίγκηψ Ὀρσίνι ὅμως εἶ χε ἀνοίξει τὴ πορτα τοῦ ἐξω στου καὶ κύτταζε ἔξω χωρὶς νὰ δίνῃ σημασία. Τὸν ἐνδιέφερε κάτι ποὺ ἔβλεπε πέρα κάτω ἀπὸ δρόμο; Ἡ μήπως ἤθελε ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴ σύντροφο του κι' ἔβριαχε – ἔτσι τὴν εὐ καιρία;

Ἡ Ρωμαία κυρία, ἐχνευρι σμένη, πετάχθηκε ἀπὸ τὴν πο στάδια, ἔρριξε πάνω της κάτι, ἔτρεξε πίσω ἀπὸ τὸν πρίγκηπα καὶ πέρασε τὸ πρόσωπό της ἔ ξω στὸν ἐξώστη περίεργη νὰ δῇ τί ἦταν αὐτὸ ποὺ προσκαλοῦ σε τόσο τὴν προσοχὴ τοῦ Ὀρ σίνι.

–Ὼ! ἔκανε. Γάμος.

Πραγματικὰ ἀπὸ τὴ «Βία Πελαμαντέλλα» (ποὺ εἶναι ἡ σημερινὴ «Βία ντὲι Τζουμπο νάρι») μιὰ πολυάνθρωπη γα μήλια συνοδεία εἶχε ἐμπου κωρεῖ στὸ «Κάμπο ντέι Φιορι»,

ΦΟΡΜΕΣ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

Πληροφορούνται οἱ κ.κ. Ἔμπο ροι καὶ Ἐκτελωνισταί, ὅτι δυ νάμει ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ κ. Ἀρχιτελώνου, φερούσης ἡμερομη νίαν 16.8.1954 καὶ Ἀριθμ. Πρω τοκόλλου 296154, ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑ ΦΕΙΑ «ΚΟΣΜΟΣ ΛΤΔ.» δυνη σθοῦν ἐν Ἀγκύρᾳ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἡ Τουρκία ἔχει μεγάλο παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον μὲ τὴν Δύσιν. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου αὐτοῦ ηὐξήθη ἀπὸ 382.000.000 τουρκικὰς λίρας κατὰ τὸ 1953 εἰς 402.000.000 τουρκικὰς λίρας κατὰ τὸ 1954. Ἡ Τουρκία εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐν μέσῳ λίαν ζωη ρᾶς οἰκονομικῆς κρίσεως, λόγῳ κυρίως τῶν μεγάλων της στρα τιωτικῶν δαπανῶν αἱ ὁποῖαι ἀ ποροφοῦν τὰ 40% τοῦ προϋπο λογισμοῦ της. Ἐξ ἄλλου, οἱ Τοῦρκοι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ διατηρήσουν τεχνη τῶς ὑψηλὰς τιμὰς τῶν ἀγροτι κῶν των προϊόντων καὶ ἀφ' ἑ τέρου νὰ συνεχίσουν τὸ πρό γραμμα τῆς ἐκβιομηχανίσεώς των, ἔχουν ἀναλάβει μεγάλα χρέη ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐντεῦθεν ἡ πί εσις τοῦ πληθωρισμοῦ εἶναι λί αν σημαντική.

Οἱ Τοῦρκοι ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Οἰκονο μίας των ἔχει παρ' ἐλπίδα εἰς δύ σκολον σημεῖον καὶ διὰ τοῦτο δὲν φαίνονται νὰ ἀπορρίπτουν σοβιετικὰς προτάσεις, ἀποβλε πούσας εἰς τὸ νὰ διευκολυνθοῦν αἱ ἐξαγωγαὶ τουρκικῶν προϊόν των. Τοῦτο, βεβαίως, δὲν εὐνο εῖται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ Ἀμερικα νούς ἐπισήμους. Ἀλλὰ οἱ Τοῦρ κοι ἀπαντοῦν μὲ τὸ αὐτημα ἑ νὸς δανείου 300.000.000 δολλα ρίων. Ἡ ἔκτασις βοήθεια 30 ἑκ. δολλαρ. ἡ ἀναγγελθεῖσα πρὸ τινος ἀπὸ τὴν Οὐάσιγκτων δὲν φαίνεται νὰ ἔκαμε τὴν παραπο κρούσασαν αἴσθησιν εἰς τοὺς Τούρκους. Οὔτε ἐπιμένουν, ὅτι μο νον ἕνα μεγάλο ποσὸν δολλαρί ων δύναται νὰ λύσῃ τὸ οἰκονο μικὸν πρόβλημα.

ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

Η ΥΦΗΛΙΟΣ ΕΠΑΥΣΕ ΠΛΕΟΝ ΝΑ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ ΚΟΛΟΣΣΟΥΣ

ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΡΟΠΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ... ΑΛΛΗΛΟΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἰούλιος. — Ἡ σοβιετικὴ «ἐπίθεσις εἰρήνης» προωθήθη ἀπὸ ὡρισμένας ἀμε ρικανικὰς ἐκδηλώσεις, ποὺ δι εγράφησαν εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Ντάλλες τοῦ παρελθόντος Φε βρουαρίου. Τόσον οἱ Ἡνω μέναι Πολιτεῖαι, ὅσον καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἠναγκάσθη σαν ν' ἀναζητήσουν μίαν ὁδὸν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν μεγάλων ἐκ κρεμῶν προβλημάτων ὑπὸ τὴν πίεσιν ἐπειγουσῶν ἐσωπολιτι κῶν ἀναγκῶν. Ἕνας ἄλλος πα ράγων, ποὺ συνέτεινεν ὥστε νὰ μειωθῇ ἡ ἐντασις εἰς τὸν παγ κόσμιον πολιτικὸν στίδον, ὑπῆρ ξεν ὡσαύτως ἡ συναίσθησις εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ρωσ σίαν, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ Δυνά μεις ἔχουν παύσει νὰ εἶναι οἱ δύο πόλοι ἐλέους τοῦ Κόσμου, περὶ τοὺς ὁποίους στρέφονται τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Γῆς ὡς ἀ δουλοι δορυφόροι.

ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΝΕΩΝ ΜΕΓΑ ΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Βεβαίως αἱ Ἡνωμέναι Πολι τεῖαι καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις εἶναι καὶ σήμερον τὰ δύο ἰσχυ ρότερα Κράτη τοῦ Κόσμου καὶ διαθέτουν κολοσσιαίας ἐφεδρείας ἀνθρωπίνων καὶ ὑλικῶν δυνά μεων. Ἐν τούτοις ὅ,τι λέγει σήμε ρον ἡ Οὐάσιγκτων δὲν ἀποτελεῖ πλέον κέλευσμα, οὔτε διὰ τὸ Λονδῖνον, οὔτε καὶ διὰ τὸ Νέον Δελχί, οὔτε καὶ διὰ τὴν Μπόν ἢ διὰ τὸ Τόκιο. Τὸ ἴδιον περι που ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Μόσχαν, ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ πλέον νὰ δι ατάσσῃ ὅπως συνέβαινεν εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ εἰς πλείστας δ ας περιπτώσεις εἶναι ὑποχρε ωμένη νὰ προσαύνῃ εἰς «συ στάσεις» καὶ νὰ δίδῃ «φιλικὰς συμβουλάς». Πολλαὶ ἐνδείξεις ἀφίνουν λ.χ. νὰ νοηθῇ ὅτι τὸ Κρεμλῖνον θὰ ἤσκει τὴν ἐπιρρο ὴν του ἐπὶ τοῦ Τσοὺ Ἐν Λάϊ, διὰ τὴν ἀποσόβησιν ἑνόπλου συμφέρου τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσε ως. Ὁ ἡγέτης τῶν ἐλευθέρων Ἰνδιῶν δὲν μετέβη εἰς τὴν Μό σχαν ὡς ὑποτελής, ἀλλὰ ὡς ἀρχηγὸς ἑνὸς Κράτους 300 ἐ κατομμυρίων, ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εἰρή νης διὰ τὴν πρόοδον τῆς καθυ στερημένης χώρας του. Εἰς τὸ Βελιγράδι, τέλος, οἱ Ρῶσσοι ἠ γέται δὲν ἐταξίδευσαν διὰ νὰ τιμωρήσουν τὸν Τίτο, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανορθώσουν ὡρισμένα σφάλματα τοῦ παρελθόντος.

ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΠΡΟΒΛΗ ΜΑΤΑ

Καὶ ἐδῶ φθάνομεν εἰς τὸ κάπως παράδοξον συμπέρασμα, ὅτι διὰ πρώτην

ΒΙΤΤΩΡΙΑ ΑΚΚΟΡΑΜΠΟΝΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θοῦν ἐπειδὴ θὰ τους διέταζε ὁ φόβερός καρδινάλιος Μοντάλτο. Γιατὶ ὁ γαμπρὸς εἶναι ἀνήκους του.

Ὁ πρίγκηψ ὅμως δὲν πρόσεχε τὰ τελευταῖα λόγια τῆς συντρόφισάς του. Φαινόταν ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὴν παράνταγη ὁμορφιὰ τῆς μικρῆς νύφης κ' ἐξακολουθοῦσε νὰ κοντέζῃ τὸ κορίτσι καὶ νὰ τὸ θαυμάζῃ καθὼς προχωροῦσε. Ἔξαφνα ὅμως σοβαρὸς καὶ νευρίασε, λὲς κ' ἕνα μαγνητικὸ φεγγοβόλο διέτρεξε τὸ κορμί του, τὸν ἐρέθισε καὶ τὸν ἀναψε ἔξω.

Ἡ νεαρά, ἄρχισε ἤταν μονο ἀπὸ τὸ ἄλογό της, εἶχε σηκώσει μιὰ σταγὴ τὸ κεφάλι της πάνω. Τὰ μάτια της κότταζαν ψηλὰ καί, ἀντικρύζοντας ἐπάνω στὸν ἄξιοστὸν τὸν πρίγκηπα, κόλλησαν καὶ σταλώθηκαν πάνω του, παράξενα, περίεργα, ἐκφραστικά, μ' ἐπιμονὴ καὶ θάρρος' καὶ δὲν ξεκολλοῦσαν.. Ἀποσπάσθηκαν μόνο ὑποχρεωτικά, γιατὶ ἡ συνοδεία προχωροῦσε πέρα πρὸς τὴν πλατεία «ντὲλ Μπιαντσ' γκὶ» τὴν πλατειοῦλα «Γκοτταρδίντο».

Ὁ πρίγκηψ ὅμως ἦταν ἀτόμη ἀναστατωμένος μ' ἐκεῖνο τὸ βλεμμα. Εἶχε ξεφαβῆ ἀπὸ τὴ σπατάλη ἐκείνων τῶν παράξενων μεγάλων ματιῶν τῆς νεαρῆς νύφης, ποὺ εἶχαν τόση ἐκφραστικότητα καὶ σαγήνη! Τώρα ἔνοιωθε μέσα του κάτι σὰ γλυκεια μέθη.

—Πάολο Τζοντάνο. Πάολο Τζοντάνο, φώναξε ἡ ἀντιτροφισά του ποὺ τὸν ψυχολογοῦσε. Φυλάξου! Ἡ Βιττώρια Ἀκκοραμπόνι εἶναι τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο θηλυκὸ ποὺ ὑπάρχει στὸ κόσμο!

"Οταν ἡ συνοδεία χάθηκε σὲ λίγο πέρα, στρίβοντας πρὸς τὴν «Καντσελλαρία» ὁ πρίγκηψ γύρισε πρὸς τὴν σύντροφό του:

—Λουκρέτσια.. φώναξε. Αὐτὸ τὸ ἀγαλὸ κορίτσι, αὐτὴ ἡ νεαρούλα νύφη, ἡ Βιττώρια Ἀκκοραμπόνι ὅπως τὴν εἶπες, μ' ἔχει ἀναστατώσει.. Κι' ἐνῶ τὴν εἶδα αὐτὴ τὴ στιγμὴ μόλις, θαρρῶ ὅτι ἔχει γεννηθῇ γιὰ μένα. Λουκρέτσια. Βοήθησέ με. Πρέπει νὰ τὴ γνωρίσω τὴ Βιττώρια Ἀκκοραμπόνι. "Ας ἤτανε γένει ὁ γάμος. Μίλησέ της. Δὲ φαίνεται νὰ τὴν ἐνθουσιασμένη μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ πῆρε. Εἶναι ἕνας γαμένος ἄνθρωπάκος. Ἐνῶ ἐκεῖνο...

"Η γυναίκα τὸν κυττοῦσε ξαφνασμένη νὰ μιλᾷ ἔτσι καὶ νὰ φαίνεται αὐτὸς ὁ μεγάλος πρίγκηψ τόσο ἐπηρεασμένος ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ κοριτσάκι.

—Βρές τη, ξανάπε ὁ Πάολο Ὄρσίνι, καὶ μίλησε της γιὰ μένα, ὅπως ἐσὺ ξέρεις..

Ποιὰ ἦταν αὐτὴ ἐδῶ ἡ ὡραία Ρωμαία κυρία; Καὶ τί εἶδους εκυρία μποροῦσε νάναι, ὅταν ἄκουε τὸν πρίγκηπα νὰ τῆς μιλᾷ ἔτσι γιὰ τὴ μικρούλα νύφη; Πῶς μποροῦσε νὰ τὸν ἀκούῃ; Κι' ἐκεῖνος πῶς τολμοῦσε νὰ ἐκφράζῃ στὴν κυρία αἰτήσεις τέτοιου εἴδους;

Πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ στοὺς ἀναγνώστας ὅτι ἡ ἐπισκέπτρια καὶ σύντροφος τοῦ πρίγκηπος Ὄρσίνη δὲν ἦταν ἐκυρία.

"Ας ἔβαζε ἐμπρὸς στὸ ἐνομά της τὸν τίτλο «Δόννα». Κι' ἂς ἦταν πλούσια ὅσο λίγες ἀρχόντισσες στὴν Ἰταλία κι' ἂς εἶχε τέσσερα πλούσια ἀμάξια, δύο μέγαρα ὡραία ἐπιπλωμένα καὶ δύο ἄλλα σπίτια, μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ 10 ὑπηρέτες καὶ 15 ὑπηρέτριες καὶ ἄλλες τόσες σκλάβες, Μουσουλμάνες, Ρῶσσες ἢ Ἑλληνίδες. (Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀνθοῦσε παραπολὺ, γάρις στὴν πειρατεία στὴ Μεσόγειο, τὸ ἐμπόριο τῶν σκλάβων).

Ἦταν ἡ περίφημη στὴ Ρώμη ἑταίρα Λουκρέτσια Φορλινέζε, ποὺ εἶχε γίνει βαθύπλουτη ἐνῷ ἦς τὴν ἡλικία 12 χρονῶν ἔβοσκε στὴν πατρίδα της χοίρους!

Οἱ ἀναγνῶστα ἄς μὴν ἐκπλήσσωνται καὶ γιὰ τὸ ὅτι ὁ πρίγκηψ δεχόταν στὸ σπίτι του ἐτέτοιες Ὡραίες. Ἔπῆχε καὶ τώρα, στὴ Ρώμη τῆς Ἀναγεννήσεως, αὐτὴ ἡ μόδα καὶ ἦταν περιζήτητες οἱ ἑταίρες, ὅπως καὶ τὰ ἀρχαῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἦταν ἁπλῶς γυναίκες ἐκκλησιαστικοὶ μητροπολίται, ἐπίσκοποι, ὑμνογράφοι καὶ ἀββάδες. "Αν πάῃ στὴν ἐκκλησία ἡ Βέβαια, ἐδῶ δὲν προκειται γιὰ τὸ πλῆθος τῶν 17 χιλιάδων γυναικῶν, ποὺ ἀσχολοῦσαν ἐπίσημα στὴν πόλι τῶν Παπῶν διακεκηρυγμένο αὐτὸ ἐπάγγελμα των ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γρηγορίου ΙΓ' (σύμφωνα μὲ τὴ στατιστικὴ τοῦ παπικοῦ «διαφόρου»), οὔτε γιὰ τὶς ἄλλες τόσες περίπου χιλιάδες ποὺ γιὰ ὡρισμένους λόγους δὲν ἤθελαν νὰ τὸ διακηρύξουν' οὔτε καὶ γιὰ παραπολλὲς «κυρίες» ποὺ γιὰ ὡρισμένους χαπρίτσια τους, πουλοῦσαν κι' αὐτὲς πολὺ συχνὰ τὰ θέλγητρά τους. «Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ρώμης – γράφει ὁ Ἰπποτὰνος συγγραφεὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Φ. Ντελγάδο, ποὺ ἦρθε ἐδῶ καὶ γνώρισε τὴν Αἰωνία Πολι – εἶναι ἕνας ἐοίκος» –Ἡ πόλις τῶν Παπῶν, προσθέτει ὁ ἴδιος, εἶναι ὁ παράδεισος τῶν ἐπαλώτων καλλονῶν, τῶν κάθε εἴδους' Μαγδαληνῶν καὶ κάθε γυναίκας ἀγορασίας».

Ὁ συγγραφέας ποὺ ἀναφέρομε – ποὺ εἶναι καὶ ὁ μέγας Διδάσκαλος τοῦ Ἀρετίνου – γράφει ὅτι ἡ Ρώμη καὶ ἡ Βενετία ἦταν οἱ δυὸ «πόλοι τοῦ ἐρωτος», ποὺ ἕλκαναν τὴν ἰροσοφίαν ὅλου τοῦ Κόσμου κ' ἔφερναν τοὺς προσκυνητὰς καὶ λάτρεις τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ ὅλη τὴν Εὐρώπη. «Ἡ Ρώμη, γράφει, εἶναι ἡ πατρίδα τῶν.. τέτοιων». Ἡ «Ρώμη, ἂν διαβαστῇ ἀνάποδα, γίνεται «Ἔρως», (Ρώμα-Ἄμορ).

»Αὐτές, συνεχίζει, δὲν γίνονται τέτοιες ἀπὸ ἀνάγκη μόνο. Ὑπάρχουν τέτοιες ἀπὸ γούστο καὶ τέτοιες ἀπὸ συνήθεια. Πολλὲς ἔγιναν τέτοιες πρὶν γίνουν κἂν κορίτσια. Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ μένουν σὲ σπίτια μὲ κλεισμένες πόρτες καὶ ἄλλες ποὺ κυροφλακτοῦν στὰ παράθυρα, πίσω ἀπὸ τὶς γρίλιες, ἐνῷ ἄλλες τοποθετοῦν στοὺς ἐξώστας τους τιπότα (γιὰ νὰ τοὺς ἀντεδίζουν τὴν ἀξία). Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ ναισθοῦν πάθος στὴ δουλειά τους. Ὑπάρχουν «ἐνδιαφερόμενα» τέτοιες. Ὑπάρχουν κομματικὲς τέτοιες, ἄλλες ὀπαδοὶ τῶν Ὀρσίνι καὶ ἄλλες τῶν Κολόννα. Ἄλλες Γουέλφες καὶ ἄλλες Γιβελλίνες. Ὑπάρχουν τέτοιες θρῆσκες. Ὑπάρχουν τέτοιες μετανοημένες. Ὑπάρχουν γέροκες καὶ ὑπάρχουν νέες. Ὑπάρχουν πολλὲς ποὺ σταθεροποιήθηκαν σὲ μιὰ ἡλικία – σὰν τὴν Ὡραία Ἑλένη – καὶ δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ περάσουν ποτὲ τὰ 15 τους χρόνια. Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ ἔχουν πάσει δουλειὰ πρὶν ἀπὸ τὶς μητέρες τους – ἔπειτα ὅμως ἀπὸ τὶς θεές τους. Ὑπάρχουν τέτοιες «παρθένες». Πολλὲς γίνονται τέτοιες μόνο τὶς Κυριακὲς ἢ τὶς σκολὲς. Παραπολλὲς τέτοιες εἶναι παντρεμένες καὶ τιμημένες. Ὑπάρχουν «μακάριες». Καὶ ὑπάρχουν «μακάριες». Καὶ ὑπάρχουν «μακάριες» ποὺ εἶναι τέτοιες..».

(Φ. Ντελγάδο: «Λαλαβάνα Ἀνταλούσιαν». Περικοπὴ ἀπὸ ἀπόσπασμα τῆς ε' Ἀνθολογίας συγγραφέων τῶν χρόνων τῆς 'Αναγεννήσεως» Ζ. Ἀνκετέλ. (Παρ. σελ. 41–42).

«Εἶναι τόσες πολλές, γράφει ἕνας ἄλλος συγγραφεύς, ὅπως δὲ γεμίζουν τὶς ἐκκλησίες. Ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ ἐκκλησίες τῆς Ρώμης εἶναι πελώριες, σὰν αὐτὴ ποὺ βρίσκεται στὸ «Κάμπο - Μάρτσο», ἢ σὰν τὶς δυὸ μεσαιωνικὲς στὸ κτίριο ποὺ τὰ λένε «Παλάτι τῶν Κολόννα», εἶναι ζήτημα ἂν βρίσκονται πενῆντα ἀπὸ τέτοιες στὴν κάθε ἐκκλησία. Καὶ ὅμως.. τὶς γεμίζουν τὶς ἐκκλησίες! Γιατί, ὅταν πηγαίνει π.χ. νὰ ἐκκλησιασθῇ ἡ Λωρεντζίνα τὴ συνοδεύουν 10 ἐπαυλορίδες. Πίσω ἀπὸ τοὺς 10 ἀκολουθοῦν ἄλλοι τόσοι κατώτεροι ἄνδρες σὲ βαθμὸ καὶ πλοῦτο ἀπὸ τοὺς πρώτους. Καὶ στὸ ναὸ περιμένουν τὴν Λορεντζίνα διπλοὶ ἀπὸ τοὺς προηγουμένους θαυμασταί της. Ἂν αὐτὴ ποὺ πηγαίνει στὴν ἐκκλησία εἶναι ἡ Ματρέμια, τὴν ἀκολουθοῦν 6 συνοδές της καὶ ἄλλοι τόσοι νεαροὶ ἀκόλουθοί της καὶ ἄλλες τόσες καμαριέρες. Ἔπειτα ἀκολουθοῦν πρίγκηπες, μαρκήσοι, πρεσβευταὶ καὶ δοῦκες. Ἂν ἐκκλησιασθῇ ἡ Μπεατρίτσε, ἔρχονται μαζί της οἱ δικοί της ἐκκλησιαστικοὶ μητροπολίται, ἐπίσκοποι, ὑμνογράφοι καὶ ἀββάδες. "Αν πάῃ στὴν ἐκκλησία ἡ Λουκρέτσια, τὴν τριγυρίζουν καὶ γιὰ τὸ πλῆθος τῶν 17 χιλιάδων γυναικῶν, ποὺ ἀσχολοῦσαν ἐπίσημα στὴν πόλι τῶν Παπῶν διακεκηρυγμένο αὐτὸ ἐπάγγελμα των ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γρηγορίου ΙΓ' (σύμφωνα μὲ τὴ στατιστικὴ τοῦ παπικοῦ «διαφόρου»), οὔτε γιὰ τὶς ἄλλες τόσες περίπου χιλιάδες ποὺ γιὰ ὡρισμένους λόγους δὲν ἤθελαν νὰ τὸ διακηρύξουν' οὔτε καὶ γιὰ παραπολλὲς «κυρίες» ποὺ γιὰ ὡρισμένους χαπρίτσια τους, πουλοῦσαν κι' αὐτὲς πολὺ συχνὰ τὰ θέλγητρά τους. «Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ρώμης – γράφει ὁ Ἰπποτὰνος συγγραφεὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Φ. Ντελγάδο, ποὺ ἦρθε ἐδῶ καὶ γνώρισε τὴν Αἰωνία Πολι – εἶναι ἕνας ἐοίκος» –Ἡ πόλις τῶν Παπῶν, προσθέτει ὁ ἴδιος, εἶναι ὁ παράδεισος τῶν ἐπαλώτων καλλονῶν, τῶν κάθε εἴδους' Μαγδαληνῶν καὶ κάθε γυναίκας ἀγορασίας».

Ὁ συγγραφέας ποὺ ἀναφέρομε – ποὺ εἶναι καὶ ὁ μέγας Διδάσκαλος τοῦ Ἀρετίνου – γράφει ὅτι ἡ Ρώμη καὶ ἡ Βενετία ἦταν οἱ δυὸ «πόλοι τοῦ ἐρωτος», ποὺ ἕλκαναν τὴν ἰροσοφίαν ὅλου τοῦ Κόσμου κ' ἔφερναν τοὺς προσκυνητὰς καὶ λάτρεις τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ ὅλη τὴν Εὐρώπη. «Ἡ Ρώμη, γράφει, εἶναι ἡ πατρίδα τῶν.. τέτοιων». Ἡ «Ρώμη, ἂν διαβαστῇ ἀνάποδα, γίνεται «Ἔρως», (Ρώμα-Ἄμορ).

»Αὐτές, συνεχίζει, δὲν γίνονται τέτοιες ἀπὸ ἀνάγκη μόνο. Ὑπάρχουν τέτοιες ἀπὸ γούστο καὶ τέτοιες ἀπὸ συνήθεια. Πολλὲς ἔγιναν τέτοιες πρὶν γίνουν κἂν κορίτσια. Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ μένουν σὲ σπίτια μὲ κλεισμένες πόρτες καὶ ἄλλες ποὺ κυροφλακτοῦν στὰ παράθυρα, πίσω ἀπὸ τὶς γρίλιες, ἐνῷ ἄλλες τοποθετοῦν στοὺς ἐξώστας τους τιπότα (γιὰ νὰ τοὺς ἀντεδίζουν τὴν ἀξία). Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ ναισθοῦν πάθος στὴ δουλειά τους. Ὑπάρχουν «ἐνδιαφερόμενα» τέτοιες. Ὑπάρχουν κομματικὲς τέτοιες, ἄλλες ὀπαδοὶ τῶν Ὀρσίνι καὶ ἄλλες τῶν Κολόννα. Ἄλλες Γουέλφες καὶ ἄλλες Γιβελλίνες. Ὑπάρχουν τέτοιες θρῆσκες. Ὑπάρχουν τέτοιες μετανοημένες. Ὑπάρχουν γέροκες καὶ ὑπάρχουν νέες. Ὑπάρχουν πολλὲς ποὺ σταθεροποιήθηκαν σὲ μιὰ ἡλικία – σὰν τὴν Ὡραία Ἑλένη – καὶ δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ περάσουν ποτὲ τὰ 15 τους χρόνια. Ὑπάρχουν τέτοιες ποὺ ἔχουν πάσει δουλειὰ πρὶν ἀπὸ τὶς μητέρες τους – ἔπειτα ὅμως ἀπὸ τὶς θει

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ "ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΤΑΒΥΝΤΟΦ 1949"

Η ΣΙΒΗΡΙΑ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΚΛΙΜΑ ΚΙ' ΕΔΑΦΟΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΟΥΝ ΔΥΟ ΤΕΡΑΣΤΙΑΙ ΛΙΜΝΑΙ

ΕΓΙΝΑΝ ΗΔΗ ΕΡΓΑ ΜΕ ΧΡΗΣΙΝ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Του Αμερικανού δημοσιογράφου κ. ΠΩΛ ΓΟΥΔΛ

ΝΕΑ ΤΟΡΚΗ, Ιούλιος. — Δύο καταπληκτικά σχέδια μηχανολογικής και εδαφολογικής φύσεως έχουν στο... μελετηθεί μεταξύ των Σοβιέτ. Ονομάζεται το Σχέδιον Νταβύντωφ και αν πραγματοποιηθή θα αλλάξει τα μετώπα κλίματος και εδαφολογικής φύσεως. Λεγομένης «Εσωτερικήν θαλάσσης», ή οποία είναι το τέταρτον κατά σειράν μεγαλύτερον των Ηνωμένων Πολιτειών, θα μεταβληθή εις ευφόρους πεδιάδας και λειμώνας. Σήμερον ή περιοχή αύτη είναι αμμώδης και ακαλλιέργητος, άβατος και ακατοίκητος. Καλλιεργουμένη, θέλει φιλοξενήσει πολλάκις πλειότερα από τον πληθυσμόν των Ηνωμένων Πολιτειών. Θα μεταβληθή δε η κλίμαξ της βιομηχανικής ανεργίας εις την Γαλλίαν και την Γερμανίαν διότι θα δημιουργηθούν δύο τεράστιαι λίμναι, η εξάτμισις των οποίων θα άλλαξη το κλίμα, θα δημιουργηθούν πλωτά κανάλια που θα ενώσουν νέας λίμνας με τας λίμνας Κασπίαν και με τον Αρκτικόν Ωκεανόν.

—ΘΑ ΔΗΜΙΟΤΡΓΗΘΗ ΛΕΤΤΕΡΑ ΚΑΣΠΙΑ

Εις την επανασύζητησιν του «Σχεδίου Νταβύντωφ» έδωσεν αφορμή η περυσινή έλλειψις γεωργικών και κτηνοτροφικών ειδών εις την Σοβιετικήν Ένωσιν. Η λύσις Νταβύντωφ έτυχεν θερμής υποδοχής μόνην επάρκειαν ειδών διατροφής εις τους Λαούς της Σοβιετικής Ένώσεως Πολλοί μηχανικοί της Δύσεως πιστεύουν ότι, αν και απίθανον το Σχέδιον Νταβύντωφ, είναι πάντως πραγματοποιήσιμον.

Το πρώτον βήμα διά την εφαρμογήν του σχεδίου θα είναι η κατασκευή ενός τεραστίου ηλεκτρικού εις τον ποταμόν Όμη πλησίον του Μπολσογκόρσκ. Θα ολίγον κατώτερα των εκβολών του τεραστίου παραποτάμου του "Ομη του Ίρτυς. Το φράγμα θα δημιουργήση λίμνην 100.000 τετραγωνικών μιλλίων, της ημισείας εκτάσεως δηλαδή από δ,τι είναι η Κασπία Θάλασσα. Αύτη ή λίμνη θα είναι ή 5η' αριθμόν "Ενα σιβηρικόν εσωτερικήν θάλασσα. Θα εύρίσκεται έγγυς του υπερσιβηρικού σιδηροδρόμου και θα επιτρέπη εις ποντοπόρα πλοία να φθάνουν μέχρι των πόλεων Τόμπολκ και "Ομσκ.

—ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΤΕΧΝΗΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Από την πρώτην αύτην αύξησιν θάλασσαν τα νερά θα φέρουν προς την Αραλιανήν Θάλασσαν και εκείθεν προς την Κασπίαν. Διά μίαν από τας διωρυγας, αί οποίαι απαιτούνται εις την διέλευσιν των νερών προς την Κασπίαν, φαίνεται ότι έγιναν ήδη δοκιμαί εις την περιοχήν των δρέων Τουργκάϊ με θέσιν εις ευφόρους πεδιάδας λειμώνας. Σήμερον ή περιοχή αύτη είναι αμμώδης ακαλλιέργητος, άβατος και ακατοίκητος. Καλλιεργουμένη, θέλει φιλοξενήσει πολλάκις πλειότερα από τον πληθυσμόν των Ηνωμένων Πολιτειών. Θα μεταβληθή δε η κλίμαξ της βιομηχανικής ανεργίας εις την Γαλλίαν και την Γερμανίαν διότι θα δημιουργηθούν δύο τεράστιαι λίμναι, η εξάτμισις των οποίων θα άλλαξη το κλίμα, θα δημιουργηθούν πλωτά κανάλια που θα ενώσουν νέας λίμνας με τας λίμνας Κασπίαν και με τον Αρκτικόν Ωκεανόν.

—ΘΑ ΔΗΜΙΟΤΡΓΗΘΗ ΛΕΤΤΕΡΑ ΚΑΣΠΙΑ

Εις την επαναζήτησιν του «Σχεδίου Νταβύντωφ» έδωσεν αφορμή η περυσινή έλλειψις γεωργικών και κτηνοτροφικών ειδών εις την Σοβιετικήν Ένωσιν. Η λύσις Νταβύντωφ έτυχεν θερμής υποδοχής μόνην επάρκειαν ειδών διατροφής εις τους Λαούς της Σοβιετικής Ένώσεως Πολλοί μηχανικοί της Δύσεως πιστεύουν ότι, αν και απίθανον το Σχέδιον Νταβύντωφ, είναι πάντως πραγματοποιήσιμον.

Το πρώτον βήμα διά την εφαρμογήν του σχεδίου θα είναι η κατασκευή ενός τεραστίου ηλεκτρικού εις τον ποταμόν Όμη πλησίον του Μπολσογκόρσκ. Θα ολίγον κατώτερα των εκβολών του τεραστίου παραποτάμου του "Ομη του Ίρτυς. Το φράγμα θα δημιουργήση λίμνην 100.000 τετραγωνικών μιλλίων, της ημισείας εκτάσεως δηλαδή από δ,τι είναι η Κασπία Θάλασσα. Αύτη ή λίμνη θα είναι ή 5η' αριθμόν "Ενα σιβηρικόν εσωτερικήν θάλασσα. Θα εύρίσκεται έγγυς του υπερσιβηρικού σιδηροδρόμου και θα επιτρέπη εις ποντοπόρα πλοία να φθάνουν μέχρι των πόλεων Τόμπολκ και "Ομσκ.

ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΘΗ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΥ

ΠΩΣ ΣΥΓΚΡΟΤΕΙΤΑΙ Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΟΙ ΜΟΛΥΒΔΕΝΙΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ. — ΕΝΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΡΩΜΗ, Ιούλιος. — Όπως είναι γνωστόν, ο Στρατός της Δυτικής Γερμανίας θα συγκροτηθή επί βάσεων καθαρώς δημοκρατικών, διά να εξορκισθή κατά κάποιον τρόπον το πνεύμα του Μιλιταρισμού. Ο υπουργός της Εθνικής Άμύνης Θεόδωρος Μπλάνκ ενώ ομιλούσε τα νομοσχέδιον περί στρατολογίας εθελοντών εις το Μπούντεστάγκ ('Ομοσπονδιακήν Βουλήν) της Μπόν πρό εβδομάδος περίπου, καθώρισε σαφώς τα εξής:

Οι στρατιώται της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας θα είναι επαλιται έν στολή» και θα θεωρούνται κρατικοί υπάλληλοι. Μέσα εις τον περίβολον των στρατώνων και των στρατιωτικών εγκαταστάσεων δέν θα επιτρέπεται ν' αναπτύσσουν οιανδήποτε πολιτικήν δράσιν, όταν όμως εξέρχονται των στρατώνων, θα δικαιούνται να εκδηλώνουν τα πολιτικά των φρονήματα, εα' όσον δέν φέρουν στολήν. Συνεπώς, θά δύνανται να άσκούν το εκλογικόν των δικαίωμα. Θά ύρίζωνται ότι θά περιφρονήσουν το Σύνταγμα της Δημοκρατίας και ότι θά ύπηρετούν την πατρίδα εξευθέρως. Τό «Γκότ μίτ ούνς» ('Ο Θεός μαζί μας) του άγκον της χιτλερικής έποχής θ' άντικατασταθή διά του εμέ την βοήθειαν του Θεού». Κάθε πράξις στρεφομένη κατά της Δημοκρατίας θά τιμωρήται. Ό στρατιώτης θά μπορή ν' αρνηθή ύπακοήν εις μίαν διαταγήν, έφ' όσον δι' αύτης παραγγέλλεται να έκτελέση έγκλημα.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΟΛΥΒΔΕΝΙΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

Τόσον είναι σχολαστική ή Κυβέρνησις της Μπόν εις το ζήτημα του Μιλιταρισμού, ώστε έχει απαγορεύσει την κατασκευήν μολυβδένιων στρατιωτών διά παιδιά (βιομηχανίαι άνέκαθεν γερμανικήν και πολύ άνεπτυγμένην) διά να μή διαπαιδαγωγούνται με τέτοια πολεμικά παιγνίδια οί αθρανοί πολίται της δημοκρατικής Γερμανίας.

Επί τού προκειμένου, ένδιαφέρουσα είναι ή περίπτωσις του δόκτορος Καρλ Χαίντριχ, Βαυαρού διομηχάνου, που έπήγεν εις την Μπόν διά να συζητήση το λεπτόν αυτό ζήτημα. Ό δόκτωρ Χαίντριχ, διδάκτωρ της Ίστορίας, είναι ιδιοκτήτης εργοστασίου, που κατασκευάζει μολυβδένιους στρατιώτας. Μετά την επικύρωσιν τών συμφωνιών των Παρισίων, διά των οποίων άποκατεστάθη ή κυριαρχία της Δυτικής Γερμανίας, ό δόκτωρ Χαίντριχ διατυπώνει το ερώτημα: «Αφού ή Ομοσπονδιακή Δημοκρατία άπέκτησε το δικαίωμα να έπανεξοπλισθή, διατί μού άπαγορεύεται να φκιάνω μολυβδένιους στρατιώτας;»

Το ερώτημα είναι πολύ λογικόν και ό έργοστασιάρχης άνέμενεν ότι αί άρμόδιαι Άρχαί θά ικανοποιήσουν την σχετικήν αίτησίν του. Η Κυβέρνησις Βόμης της Μπόν διέψευσε την προσδοκίαν του. Δέν έχει άκόμη καταργήσει την διάταξιν της τέως συμμαχικής επιτροπής Έλέγχου, ή οποία, μέχρι της 5ης παχελβόντος Μαΐου, άπηγόρευεν εις την Γερμανίαν «οίανδήποτε μορφήν στρατιωτικής διαπαιδαγωγήσεως, προπαγάνδας και δράσεως». Έπι τη βάσει της διατάξεως αύτης έξακολουθεί να ισχύη εις την Δυτικήν Γερμανίαν ή άπαγόρευσις των μολυβδένιων στρατιωτών!

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΚΑΙ Η ΣΤΟΛΗ

Ό δόκτωρ Χαίντριχ υπέβαλεν εις το νέον δημοσπονδιακόν υπουργείον της Άμύνης υπόμνημα συνοδευόμενον άπό αίτήσεις εκατοντάδων παιδιών και πού τού ζητούν μολυβδένιους στρατιώτας, τό υπουργείον όμως δέν ένέκρινε την επανάληψιν της λειτουργίας του έργοστασίου του. Τόν παρεκάλεσε να κάμη υπομόνην δύο όταν ρυθμισθούν όριστικώς τά των στολών των «Στράϊτ—Κράϊφτε», δηλαδή των ένάλιων δυνάμεων, όπως λέγεται ό Στρατός της Δυτικής Γερμανίας.

Ό άπεσταλμένος του «Κορριέρε ντέλλα Σέρα» του Μιλάνου κ. Βέρο Ρομπέρτι, άφορμήν λαμβάνων άπό τ' άνωτέρω, μεταδίδει έξομολόγησιν, που τού έκαμεν ένας Γερμανός δημοσιογράφος:

"Οταν ό Γερμανός φορέση στολήν, τού είπε, γίνεται άλλος άνθρωπος, σάν να έχη υποστή κάποιαν μυστηριώδη χημικήν αλλοίωσιν. Δέν ξέρω πώς να εξηγήσω το φαινόμενον, άλλ' άν προσέξης τι ύφος έχουν και πώς φέρονται οί ταχυδρομικοί, οί δασοφύλακες, οί ξυλουργοί, θά άπταλάβης ότι και ή πιό άθώα στολή δίνει κατάληψιν κάποιων έπιθυμιών επί τού Δυσού μας. Άξίζει νά προσέξης την διαφοράν που παρουσιάζει ένας ταχυδρόμος ή ένας ξυλουργός μόλις μεθύση. Οί άνθρωποι τού είναι έπιθυμίες, άκόμη δέ καί άπειλητικές, έφ' όσον έβρίσεται, επάνω εις το θάδρος του. "Οταν κατέβη και τεθή επί τρόχαλος την μαλάξουν για να τους δδηγήση στο άπέναντι πεζοδρόμιο γίνεται ήμερος, μαλακός, καλοκάγαθος. Μόλις όμως έπιστρέψη στην θέσι του, το πρόσωπό του γίνεται αύστηρόν, σκυθρωπόν. Γιατί; Άπλούστατα, διότι φορεί στολήν καί έχει στην ζωήν του ένα περίστροφον. Μέσα του ύπάρχουν δύο άνθρωποι. «"Ανθρωπός δίκως όπλον, είναι άνθρωπος δίκως τιμήν. Αύτό είναι ένα παλιό γερμανικό λόγιον, πού κρύβει μέσα του το πνεύμα του Μιλιταρισμού. "Οπως καί οί μολυβδένιοι στρατιώται. Πώς θ' άποτραπή ό κίνδυνος αύτός; Ή άπαγόρευσις των μολυβδένιων στρατιωτών δέν άρκεί.

Ο ΘΩΡΑΞ ΤΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ ΜΑΧΗΣ

Ό Γερμανός δημοσιογράφος, έμπλών διά τούς πολέμους της πατρίδος του, είπεν ότι ό Κάϊζερ καί ό Χίτλερ έχασαν τους δύο τελευταίους, διότι οί στρατηγοί των ήσαν οί κατ' εξοχήν στρατηγοί της έποχής μας. Καί προσέθεσε: «Δέν θά ξεχάσω ποτέ ένα έπεισόδιον, πού συνέβη κατά την διάρκειαν της τρομοκρατείας στην Ελλάδα. Ήμουν τότε άπεσταλμένος ώς πολεμικός άνταποκριτής, σέ μιά θωρακισμένη μεραρχία. Μιά μέρα έβάσαμε στάς Πάτρας. Την ίδια ήμέρα κατέλαβε στον μικρόν τής πόλεως ένα Ιταλικό τορπιλλοβόλο. Ό μέραρχος πήγε στην προκυμαία για να ύπαντήση τον κυβερνήτη, ό οποίος τον κάλεσε σέ γεύμα. Μετά δύο ήμέρας ό μέραρχος τό άπέδωσε, καλώντας τον κυβερνήτη καί τους άξιωματικούς του.

»Μετά το γεύμα ό μέραρχος, θέλοντας να κάνη έντύπωσι στους ξένους του, τους έδειξε μερικά άγγλικά τάνκς, πού είχαν πέσει στά χέρια μας άνέπαφα καί έξεφώνησε τό άκόλουθον λογίδριον: «Όταν κυρεύουμε νέον τύπον άγθικού πυρός, άνιθέτουμε στούς είδικούς μας να έξετάσουν τον θώρακά του καί να μάς έξακριβώσουν ποιά βλήματα μπορούν να τον τρυπήσουν. Ό θώραξ τών άγγλικών αύτών τάνκς είναι πλάσις του θώρακος τών δικών μας. Τά βλήματά μας τον διαπερνούν. Οί δικοί μας όμως θώρακες είναι ισχυρότεροι καί δέν διαπερνώνται άπό τά βλήματά μας».

»Ό στρατηγός έθωσε μιά διαταγή καί άμέσως τέσσαρες στρατιώται έφεραν ένα άντιαρματικόν πυροβόλον. "Υστερ' άπό ένα παράγγελμα του μεράρχους έρίφθη μία βολή έναντίον ένός άγγλικού τάνκ άπό άπόστασι 150 μέτρων. Ό θώραξ του πράγματι διετρήθη, σάν νά ήταν άπό λαμαρίνα. Μετά άπό την δοκιμήν αύτήν, ό μέραρχος έκάλεσε τον Ίταλόν κυβερνήτην να λάβη θέσιν μαζί του μέσα εις ένα γερμανικόν άρμα μάχης. «Θά δώσουν έναντίον μας άπό την ίδια άπόστασι», πρόσθεσεν. Ό Ίταλός άξιωματικός έχλώμιασε καί ήρνήθη να μετάσχη της δοκιμής. «Ό κανονισμός τού Πολεμικού Ναυτικού μας μού τό άπαγορεύει» έξήγησε. Ό Γερμανός μέραρχος τον έκβύτταξε τότε περιφρονητικά καί διέταξε τον ύπασπιστήν του να τον άναλυθρεύση. Μπήκεν καί ό δύο μέσα στο άρμα. Οί στρατιώται έσκιάσαν μιάν άνάμη βολή. Τό βλήμα τρύπησε τον θώρακα κι' έτσαμπάτισε τον μέραρχο καί τό θύμά του. Έκείνη την ήμέρα — προσέθεσεν ό Γερμανός δημοσιογράφος — κατέλαβα ότι θά χάσουμε τον πόλεμο...»

Κατασκευάζονται μέχρι 170 τόνους την ώραν δι' όλα τα βάρη μέχρι 400 πόδια άπό

3'' — 4'' — 5'' — 6''

Ιντζών.

Γενικός Άντιπρόσωπος:

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Όδός Δήμητρ. Άγορά — Τηλ. 2420

ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΓΝΗΣΙΑΙ ΤΟΥΡΠΙΝΑΙ

ΠΟΜΟΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

Άπό τού προσεχούς σχολικού έτους 1955—1956 θά λειτουργήση πρότυπον Νηπιαγωγείον εις την ένορίαν Άγ. Άνδρέου Λευκωσίας, όδός Άθανασίου Φυλακτού Νο. 3, πλησίον της πρότυπου Άστικής Άγ. Άνδρέου, ύπό την διεύθυνσιν της Κας Σαπφούς Κ. Τσιμιλλή, πρώην διδάσκαλίσσης.

Εις τούτο θά δύνανται να φοιτούν παιδιά ήλικίας 4—6½ έτών.

Θά ύπάρχη ειδική προπαρασκευαστική τάξις διά την Β' τάξιν τού Δημοτικού σχολείου.

ΣΗΜ.: Αί έγγραφαί θά άρχίσουν άπό την 15ην Σεπτεμβρίου.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Λόγω αναχωρήσεως του ιδιοκτήτου πωλείται εις τιμήν ευκαιρίας επικερδής επιχείρησις ΠΑΝΣΙΟΝ.

- ★ **ΟΙΚΗΜΑ** εις την κεντρικώτερον τοποθεσίαν της πόλεως.
- ★ **ΕΠΙΠΛΩΣΙΣ** καινουργής και άρτία μέ όλα τά κομφόρ.
- ★ **ΠΕΛΑΤΕΙΑ** εξησφαλισμένη.

Πληροφορίαι άπό το Τουριστικόν Γραφείον του

κ. ΤΕΥΚΡΟΥ ΚΛ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Πλατεία Δικαστηρίων άρ. 24, ταχ. κιβ. 391,

Τηλ. Γραφείου 3227, τηλ. κατοικίας 3927.

Υπενθυμίζεται το κοινόν της Κύπρου, ότι το ώς άνω Γραφείον εξακολουθεί να έκδίδη εισιτήρια αεροπορικά, άτμοπλοϊκά κλπ., δι' όλα τα μέρη του κόσμου.

Cyprus Airways

Η «Σάϋπρους Αίαργουεϋς» εύρίσκεται εις την εύχάριστον θέσιν να άναγγείλη ένα ειδικά έκπεσμένον ναύλον άναψυχής

£31.5.0

ΕΚ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΜΕΤ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Διά περαιτέρω λεπτομερείας άποτείνεσθε είς:

HULL, BLYTH & CO. (CYPRUS) LTD.,

ή οίονδήποτε ταξιδιωτικόν πράκτορα της I.A.T.A.

CYPRUS AIRWAYS

Έν συνδυασμώ μέ τήν

BRITISH EUROPEAN AIRWAYS καί

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δευτέρα, 12 Ιουλίου

Ό Ύπουργός Συγκοινωνιών κ. Μιθριδάτης άεροπορικώς εις Άθήνας. Άμα τη άφίξει του έδήλωσεν ότι επί Κύπρου δέν θά άρθοδόξουν καί δέν θά λυνισσούν εξητίας δέν την εγγύησιν του Κυβερνώντος εις την Ε.Ε.

— Ό κος Σπύρος Βεργάς, τού τμήματος αντιγνεύσεως εγκλημάτων, επεφορτίσθη περί τό μεσημεριανόν ενώ εξήρχετο έκ της δίκης του μετά της συζύγου του. Έρρ.φθησαν καί άπό δεκάδες σφαίρες. Θεωρείται βέβαιος ό θάνατος του κ. Βεργά. Ή σύζυγος του κ. Χατζηαδάμου, όπως έξήγησε εις την κλινικήν του «Σπύρος Βεργάς» μετά χειρουργικής επεμβάσεως, άλλά θά τύχουν καλυτέρας προσοχής.

— Έβαδίσθησαν άστυνομικαί έρευναι εις Καζάφανι καί Πέρα. Ούδέν άνευρέθη.

— Τηλεφωνική γραμμή Βαρωσίων — Πραστείου, Μεσαορίας.

— Εκινήθησαν ιδιωτικαί πτήσεις καί άγωναι έναντίον του άστυνομικού Προαγή Χατζηκωστή έκ Πεγείας, δτι ετσέθη έκτος νόμου υπό της Ίωάννης Ξενοφώντος καί Χρι στόν Μιλτιάδου έκ Κισσόνεργας.

Πέμπτη, 14 Ιουλίου

Συνελήφθησαν 4 πρόσωπα πρός διευκόλυνσιν των ανακρίσεων σχετικώς μέ τούς 4 πυροβολισμούς έναντίον του μυστικού άστυνομικού Ήροδότου Πουλλή. Μεταξύ των συλληφθέντων περιλαμβάνεται καί ό ιδιοκτήτης τού αύτοκινήτου, έκ τού οποίου ως ισχυρίζεται ή άστυνομία έρρίφθησαν οί πυροβολισμοί. Ούτος κατ' άρχάς είχεν ενοικιάσει το αύτοκίνητον είς σιδηρουργόν έκ Λευκωσίας. Μετά δύτις καταλήγεται ότι ή άστυνομίας άπό 3 εβδομάδων.

— Έννέα μαθηταί καί είς υπάλληλος κατηγορούμενοι έπί κατοχή φιλλαδίων της Έόκα δέν παρεδέχθησαν ένοχήν καί θά δικασθούν την 28 Ιουλίου. Ούτοι άπολύθησαν έπί έγγυήσει 25 λιρών έκαστος.

— Το πολεμικόν «Άνεμοστρόβιλος» διεπίγησε νησίδα έπί τού Έλληνικού Ίστιοφόρου «Μαρία», το οποίον μετέφερεν έκ Χίου κερμιδια εις Άμμόχωστον. Ούδέν άνευρέθη.

— Άνευρέθη υπό μικρού παιδιού εις Λεμεσόν, κάτωθι μικρής γεφύρας σακκίδιον περίχον Τ.Ν.Τ., επί τού οποίου ήσαν πρασθεσμέναι τέμαχια θρυαλλίδος καί πυρείαι.

— Ό διοικητής Λάρνακος κ. Μουφτίαρτ άνεχωρεί είς Άγγλίαν πρός μετεκπαίδευσιν. Ή άκαδήμιας δία παρανόμου πασχάσεων.

— Ό εξ Άργάκας Συμεών Θεοδώρου επροβολοθήη καί εξοδεύθη ένώ έκοιμάτο. Πρό 6 μηνών έγινε κατά τού ιδίου άπόπειρα δηλητηριάσεως δτε είχε δοθή κατ' δικαστήριον είς 7 έτών φυλάκισιν.

— Ή εκ Λάρνακος Δήμητρα Ί. Ιωάννου, 15 μηνών, έπιεν έκ μιας φιάλης άρχείου ποσότητα πετρελαίου. Μετεφέρθη είς το νοσοκομείον.

— Κατά την περίοδον 1954—55 εφοτεύθησαν έν Κύπρω 524.653 δένδρα.

— Έτερμάτισαν την άπεργίαν πείνης, την οποίαν έκήρυξαν είς τας φυλακ.ς 12 Κύπριοι ν. αί κρατούμενοι άπό τινων μεταγωγών είς τό δικαστήριον δτι έτυχε κακομεταχειρίσεως καί υπέστη έπίθεσιν υπό άστυνομικών όργάνων. Ό δικηγόρος του κ. Μ. Τριανταφυλλίδης έζήτησε την άμεσον διεξαγωγήν έρευνης.

— Άνετινάχθη διά δυναμίτιδος τμήμα τού όδροσωλήνος της στρατιωτικής βάσεως Έπισκοπής.

— Επί των τοίχων τού νέου κτιρίου των δικαστηρίων Λεμεσού άνεγράφησαν συνθήματα «Ζήτω ή Έόκα».

— Διεξήχθη άστυνομική έρευνα είς την έν Καζαφανίφ οικίαν τού κ. Σάββα Ι. Παρά, γαμβρού τού θανέντος διοικητού Λευκωσίας κ. Α. Κοντού.

— Ή χείρ τού έκ Λεμεσού ιατρού κ. Πάνου Αύστριακού άπεκόπη έκ τού άγώνος. Ούτος επέδαινε λεωφορείου καί είχε το χέρι του έξωθι αύτού, δπότε έτερον λεωφορείον τού ήλθεν έν τού πλησίον καί τό άπέκοψε. Ή κατάστασις του είναι κρίσιμος.

— Ό Σεβ. Πάφου κ. Φώτιος, δ μιλών ένώπιον ιερατικού συνεδρίου της περιφερείας του, είπεν ότι ό έθνος άγών πρέπει να συνεχισθή άδιάλλακτος καί ότι καί θυσίαι είναι πρανόμιον της φυλής μας».

— Ένγώσθη δτι ή επισκεφθείσα τον ύπουργόν των άποικιών αντιπροσωπεία των Άρμενίων έτόνισε πρός αύτον δτι ή έν Κύπρω Άρμενική κοινότης είναι όλιγάριθμος καί ώς έκ τούτου δέν δύναται νά έχη λόγον έπί οιουδήποτε σοβαρού ζητήματος άφορώντος την νήσον.

Τετάρτη, 13 Ιουλίου

— Ή έξ Άμιάντου Μαρία Χ. Κώνστορίδου, 37 έτών, κατηγορείται δτι είχεν εις την κατοχήν της παρανομίαν ήτοι 195 άφαλάστους άδημοσίευτου γραμματοσήμου τού Όθωμανικού κολλοϊόου.

— Χαίρουν μανθάνοντες τούτο κάθοδι ή επανάληψις της μετά τού εξωτερικού τηλεγραφικής ταύτισης συγκλονισμός έπιφυλάξ θά έπιβάρυνε έπί τών εμπορικού συγκοινωνίαν τού Όθωμανικού κολλοϊόου.

— Χαίρομεν μανθάνοντες τούτο κάθοδι ή επανάληψις της μετά τού εξωτερικού τηλεγραφικής ταύτισης συγκλονισμός έπιφυλάξ θά έπιβάρυνε έπί τών εμπορικού συγκοινωνίαν τού Όθωμανικού κολλοϊόου.

— Άνετινάχθησαν δύο βόμβαι εις τας Άμπελικίτικα καί Άγ. Δομέτιον. Ζημίαι μικραί.

— Ό δικηγόρος υπερασπίσεως κ. Κ. Μιχαηλίδης κατήγγειλεν άποτυχόντας έμφυλίους κατηγορουμένους δτι άπεπειράθησαν έκ νέου να δωροδοκήσουν τον Άστυνομικόν κ. Χαραλάμπου κατηγορείται δτι παρώτρυνε τους μαθητάς εί την πράξίν των. Ή υπόθεσις θά εκδικασθή την 31 Ό κτωβρίου.

— Διεξήχθησαν άστυνομικαί έρευναι εις Καζάφανι καί Πέρα.

— Άνετινάχθη διά δυναμίτιδος τμήμα τού όδροσωλήνος της στρατιωτικής βάσεως Έπισκοπής.

— Επί των τοίχων τού νέου κτιρίου των δικαστηρίων Λεμεσού άνεγράφησαν συνθήματα «Ζήτω ή Έόκα».

— Διεξήχθη άστυνομική έρευνα είς την έν Καζαφανίφ οικίαν τού κ. Σάββα Ι. Παρά, γαμβρού τού θανέντος διοικητού Λευκωσίας κ. Α. Κοντού.

— Ή χείρ τού έκ Λεμεσού ιατρού κ. Πάνου Αύστριακού άπεκόπη έκ τού άγώνος. Ούτος επέδαινε λεωφορείου καί είχε το χέρι του έξωθι αύτού, δπότε έτερον λεωφορείον τού ήλθεν έν τού πλησίον καί τό άπέκοψε. Ή κατάστασις του είναι κρίσιμος.

— Ό Σεβ. Πάφου κ. Φώτιος, δ μιλών ένώπιον ιερατικού συνεδρίου της περιφερείας του, είπεν ότι ό έθνος άγών πρέπει να συνεχισθή άδιάλλακτος καί ότι καί θυσίαι είναι πρανόμιον της φυλής μας».

— Ένγώσθη δτι ή επισκεφθείσα είναι πρανόμιον της φυλής μας».

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

Τιμή σ' εκείνους όπού στην ζωήν των
όρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες
ποτέ άπό το χρέος μη κινούντες
και στην δίκαιοι κι' Ίσιοι σ' όλες των τες πράξεις,
άλλά με λύπη κι' όλας κι' ευσπλαχνία
γενναίοι άσκίς είναι πλούσιοι, κι' όταν είναι πτωχοί
πάλι γενναίοι,
πάλι συντρέχοντες όσο μπορούνε,
πάντοτε την άλήθεια όμιλούντες,
πλην χωρίς μίσος για τούς ψευδομένους.
Και περισσότερη τιμή τούς πρέπει,
όταν προβλέπουν (και πολλοί προβλέπουν)
πώς ό Έφιάλτης θά φανή στο τέλος
κι' οί Μήδοι επί τέλους θά διαβούνε.

Κ. ΚΑΒΑΦΗΣ

ΠΡΟ 48 ΕΤΩΝ

«Πατρίς» 1908

Αί διευθύνσεις Λευκωσίας καί Άγίου Θεοδώρου τού Όθωμανικού τηλεγραφείου ανεκοίνωσαν δτι αί δύο αύται, αί γενόμεναι μετά τού Λευκωσίας καί Λασδικείας, υπήρξαν ικανοποιητικώτατα καί συνεπώς ήρχατο ήδη καί μετά τού εξωτερικού συγκοινωνία τού Όθωμανικού κολλοϊόου.

— Χαίρομεν μανθάνοντες τούτο κάθοδι ή επανάληψις της μετά τού εξωτερικού τηλεγραφικής ταύτισης συγκλονισμός έπιφυλάξ θά έπιβάρυνε έπί τών εμπορικού συγκοινωνίαν τού Όθωμανικού κολλοϊόου.

— Άνετινάχθησαν δύο βόμβαι εις τας Άμπελικίτικα καί Άγ. Δομέτιον. Ζημίαι μικραί.

— Ό δικηγόρος υπερασπίσεως κ. Κ. Μιχαηλίδης κατήγγειλεν άποτυχόντας έμφυλίους κατηγορουμένους δτι άπεπειράθησαν έκ νέου να δωροδοκήσουν τον Άστυνομικόν κ. Χαραλάμπου κατηγορείται δτι παρώτρυνε τους μαθητάς εί την πράξίν των. Ή υπόθεσις θά εκδικασθή την 31 Ό κτωβρίου.

— Διεξήχθησαν άστυνομικαί έρευναι εις Καζάφανι καί Πέρα. Ούδέν άνευρέθη.

— Τηλεφωνική γραμμή Βαρωσίων — Πραστείου, Μεσαορίας.

— Εκινήθησαν ιδιωτικαί πτήσεις καί άγωναι έναντίον του άστυνομικού Προαγή Χατζηκωστή έκ Πεγείας, δτι ετσέθη έκτος νόμου υπό της Ίωάννης Ξενοφώντος καί Χρι στόν Μιλτιάδου έκ Κισσόνεργας.

Πέμπτη, 14 Ιουλίου

Συνελήφθησαν 4 πρόσωπα πρός διευκόλυνσιν των ανακρίσεων σχετικώς μέ τούς 4 πυροβολισμούς έναντίον του μυστικού άστυνομικού Ήροδότου Πουλλή. Μεταξύ των συλληφθέντων περιλαμβάνεται καί ό ιδιοκτήτης τού αύτοκινήτου, έκ τού οποίου ως ισχυρίζεται ή άστυνομία έρρίφθησαν οί πυροβολισμοί. Ούτος κατ' άρχάς είχεν ενοικιάσει το αύτοκίνητον είς σιδηρουργόν έκ Λευκωσίας. Μετά δύτις καταλήγεται δτι ή άστυνομίας άπό 3 εβδομάδων.

— Έννέα μαθηταί καί είς υπάλληλος κατηγορούμενοι έπί κατοχή φιλλαδίων της Έόκα δέν παρεδέχθησαν ένοχήν καί θά δικασθούν την 28 Ιουλίου. Ούτοι άπολύθησαν έπί έγγυήσει 25 λιρών έκαστος.

— Το πολεμικόν «Άνεμοστρόβιλος» διεπίγησε νησίδα έπί τού Έλληνικού Ίστιοφόρου «Μαρία», το οποίον μετέφερεν έκ Χίου κερμιδια εις Άμμόχωστον. Ούδέν άνευρέθη.

— Άνευρέθη υπό μικρού παιδιού εις Λεμεσόν, κάτωθι μικρής γεφύρας σακκίδιον περίχον Τ.Ν.Τ., επί τού οποίου ήσαν πρασθεσμέναι τέμαχια θρυαλλίδος καί πυρείαι.

— Ό διοικητής Λάρνακος κ. Μουφτίαρτ άνεχωρεί είς Άγγλίαν πρός μετεκπαίδευσιν. Ή άκαδήμιας δία παρανόμου πασχάσεων.

— Ό εξ Άργάκας Συμεών Θεοδώρου επροβολοθήη καί εξοδεύθη ένώ έκοιμάτο. Πρό 6 μηνών έγινε κατά τού ιδίου άπόπειρα δηλητηριάσεως δτι είχε δοθή κατ' δικαστήριον είς 7 έτών φυλάκισιν.

— Ή εκ Λάρνακος Δήμητρα Ί. Ιωάννου, 15 μηνών, έπιεν έκ μιας φιάλης άρχείου ποσότητα πετρελαίου. Μετεφέρθη είς το νοσοκομείον.

— Κατά την περίοδον 1954—55 εφοτεύθησαν έν Κύπρω 524.653 δένδρα.

— Έτερμάτισαν την άπεργίαν πείνης, την οποίαν έκήρυξαν είς τας φυλακ.ς 12 Κύπριοι ν. αί κρατούμενοι άπό τινων μεταγωγών εί

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΛΟΓΟΙ ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝΤΕΣ ΔΙΚΑΙΩΣ ΕΚΠΛΗΞΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΜΠΟΥΝΤ

Η ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἔχει ἤδη ἀνθρώπινόν της τά συμπεράσματα, τά ὁποῖα συνήγαγεν ὁ ὑπουργός τῶν ἀποικιῶν ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τήν Κύπρον καί δύναται νά μορφώσῃ καί τήν ἰδικήν της γνώμην ἐπί τῶν αἰσθημάτων, τά ὁποῖα διακατέχουν τόν Κυπριακόν λαόν, χωρίς τήν μεσολάβησιν ἀποικιακῶν ἐνδιαφερόντων.

Ὅλα τά ἐπισκεφθέντα τόν κ. Μπεβὖντ ΥΠΕΥΘΥΝΑ πρόσωπα, ἀπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, μέχρι τῶν Δημάρχων τῶν πόλεων καί τῶν κωμοπόλεων, τῶν ἀγροτικῶν καί ἐργατικῶν ἡγετῶν καί πολλοί ἐκ τῶν προσκληθέντων ἰδιωτῶν, ἐδήλωσαν εὐθαρσῶς πρός αὐτόν ὅτι μόνον ἡ αὐτοδιάθεσις θά λύσῃ τό Κυπριακόν πρόβλημα καί ὅτι οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόπειρα πρός ἐπιβολήν νέων καταστάσεων εἶναι καταδικασμένη εἰς οἰκτράν ἀποτυχίαν.

Παραδόξως ὅμως ὁ κ. ὑπουργός προέβη ἐλίγον πρό τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς τήν δήλωσιν ὅτι, ὡς ἀντελήφθη, τό αἴτημα τῆς ἑνώσεως δέν εἶναι καθολικόν. Ἡ δήλωσις αὕτη, μεταδοθεῖσα ὑπό τοῦ κυβερνητικοῦ ραδιοσταθμοῦ, ἐπροκάλεσε διαφόρους εἰκασίας. Μήπως πρόκειται περί τοῦ συνήθους ἰσχυρισμοῦ τῆς Βρεττανικῆς πολιτικῆς, ὁ ὁποῖος τόσον συχνά ἐπιστρατεύεται ἐν Κύπρῳ καί ἐν Λονδίνῳ ὑπό τῶν κυβερνητικῶν παραγόντων ἤ μήπως ὁ ὑπουργός ἔχει ὑπ' ὄψιν του καί δηλώσεις προσώπων, τά ὁποῖα ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιόν του μέ τόν ἀντιπροσωπευτικόν μανδύαν διά νά δώσουν ὑποχρεωτικώτατα ΤΟ ΠΟΘΗΤΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ τῆς μή καθολικότητος τοῦ αἰτήματος τῆς αὐτοδιαθέσεως;

Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ κ. Μπέβυντ ἐδέχθη εἰς συνέντευξιν καί μερικούς ἰδιώτας, τούς ὁποίους ἐπρομήθευσαν τά κατά τόπους διοικητήρια καί οἱ μετά τῶν ὁποίων συνεντεύξεις δέν ἀνεκοινώθησαν εἰς τόν τύπον. Οἱ φίθυροι τῶν παρασκηνίων ἀναφέρουν μερικά ΑΛΗΘΩΣ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ πράγματα περί τῶν λεχθέντων ὑπό τινων ἐκ τῶν προσώπων αὐτῶν πρός τόν κ. ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος ὅμως, ὡς εὐφυής καί ὀξυδερκής πολιτικός, δέν ἔφάνη νά δίδῃ ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν εἰς ὅσα τοῦ εἵπον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δέν θά ἀσχοληθῶμεν μέ τάς γνώμας τριῶν ἤ τεσσάρων προσώπων, τά ὁποῖα ἐνέμισαν ὅτι ἠδύναντο νά παραπλανήσουν τόν κ. ὑπουργόν, κλεισμένοι ἐντός τῆς αἰθούσης ἀκροάσεων τοῦ κυβερνείου, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά φανοῦν εὐάρεστοι εἰς αὐτόν καί εἰς διαφόρους κυβερνητικούς λειτουργούς. Τοῦτο μόνον ἔχομεν νά τονίσωμεν: Ὅτι τά λεχθέντα ὑπό τῶν ὀλίγων αὐτῶν δῆθεν ἀντιπροσωπευτικῶν τύπων ΔΕΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΝ ΟΥΤΕ ΤΑΣ ΙΔΙΚΑΣ ΤΩΝ βαθυτέρας γνώμας, διότι ἐάν συνέβαινε τοῦτο, θά ὑπεστήριζον αὐτάς δημοσίᾳ, χάριν αὐξητήσεως καί διαφωτίσεως καί δέν θά ἐπερίμεναν τήν σπανίαν εὐκαιρίαν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ὑπουργοῦ διά νά τοῦ ἐσυγοψιθύρισαν τά ὅσα τοῦ ἐψιθύρισαν. Ἀσφαλῶς δέ ἡ μερικά ἐκ τῶν λεχθέντων, θά ἐπροκάλεσαν εἰς τόν εὐφυέστατον, χιουμεριστήν καί εὐστροφον κ. Ἄλλαν Λέννεξ Μπέβυντ ἀκατάσχετον αἴσθημα ἐσωτερικῆς ἐκπλήξεως καί ἀπορίας.

Ἐὰν ναυεῖς ἐκ τῶν ἐμπιστριωδῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ κ. Μπέβυντ νομίζῃ ὅτι ἀδικεῖται εἶμεθα ἕτοιμοι νά δημοσιεύσωμεν τήν διάψευσίν του, ὡς καί τήν ἰδικήν του ἐκθεσιν ἐπί τῶν διαπραχθέντων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει πρέπει νά τονισθῇ ὅτι ὀλίγοι μόνον ἦσαν ἐκ τῶν ἀνεπισήμων χρισθέντων ὡς ἀντιπροσωπευτικῶν ἐπισκεπτῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δέν ἔπραξαν τό καθῆκόν των ἀπέναντι τῆς πατρίδος των.

★

ΑΣΦΥΚΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ τύπος ἠρχισε νά ἀποκαλύπτῃ τό παρασκήνιον τῶν συμβαινόντων κατασκηνιακῶς ἐν Ἀθήναις. «Οἱ πρεσβευταί, γράφει, Ἀγγλίας καί Ἀμερικῆς, κυρίως δέ ὁ Ἀμερικανός κ. Κάννον, ἐδημιούργησαν εἰς τό Ἑλληνικόν ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν ἀσφυκτικήν ἀτμόσφαιραν, μέσα εἰς τήν ὁποίαν παρέλυσεν ἡ παραλύει ἡ ἀγωνιστική δρμή καί διάθεσις τῆς Ἑλλάδος ὑπέρ τῆς Κύπρου. Λέγεται ὅτι ὁ κ. Κάννον διετύπωσε πολλάς καί ποικίλας ἀπειλάς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καί ὅτι τελικῶς τήν ἐξηνάγκασε νά ἀποφύγῃ διά τό τρέχον ἔτος οἱανδήποτε ἐνέργειαν εἰς τόν Ο.Η.Ε. κατά τῆς Ἀγγλίας. Φυσικά οἱ Ἄγγλοι παρέσχον ἀπό ποίν τά ἀναλογα ἀνταλλάγματα εἰς τούς Ἀμερικανούς».

Καί τά περίεργα διάφορα ψηφίσματα (δέκα αἱ ψῆφοι ὑπέρ ἔναντι μηδενός!) τῆς Ἀμερικανικῆς βουλῆς; Τίποτε ἄλλο παρά συνοφθάλμια ἀπατηλῶν λέξεων πρός ἐξαπάτησιν ἀφελῶν!

★

ΠΡΕΣΣ ΚΟΝΦΕΡΑΝΣ

Τ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ πρέπει νά προσέξῃ μελλοντικῶς νά ὀργανώνῃ πραγματικάς δημοσιογραφικάς διασκέψεις, δοάκις διάφορα ἐπίσημα πρόσωπα αἰσθάνονται τήν ἀνάγκην νά ἐπικοινωνήσουν μετά τοῦ τύπου καί ὄχι συγκεντρώσεις, εἰς τάς ὁποίας τόν μικρότερον ρόλον νά παίζουν οἱ πραγματικοί δημοσιογράφοι. Κατά τήν τελευταίαν κ.χ. δημοσιογραφικήν διασκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἡ αἴθουσα ἦτο πλήρης ἀπό κυβερνητικούς ὑπαλλήλους, μυστικούς ἀσυνομικούς καί τελείως ἀγνώστους ἀδημοσιογράφους». Ἀρκετοί ἀντιπρόσωποι ἐφημερίδων δέν ἠδυνήθησαν νά εἰσέλθουν ἀρκετήσεις, ὑπερφαλαγγισθέντες ὑπό διαφόρων «ἐλευθέρων σκοπευτῶν» τῆς δημοσιογραφίας, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται εἰς παρομοίας περιπτώσεις διά νά ἐπιδείξουν μᾶλλον καί παρεμποδίζουν τούς ἐπαγγελματίας δημοσιογράφους εἰς τό ἔργον των.

Αἱ Κυπριακαί εἰδησεογραφικαί ἐφημερίδες δέν ὑπερβαίνουν τάς 15 καί οἱ ἀντάσκριται τῶν ἑνῶν, πρακτορεῖων καί ἐφημερίδων τούς 4—5. Ἑπομένως μία δημοσιογραφική διάσκεψις πρώτης γραμμῆς δέν δύναται νά συνκεντρώσῃ πέραν τῶν 15—20 προσώπων, συνήθως ὅμως συγκεντρώσεις πολύ ὀλιγώτερα, διότι αἱ Κυπριακαί ἐφημερίδες εἶναι γνωστόν, ὅτι λόγῳ τοῦ φόρτου ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ των, συνεννοοῦνται καί ἀντιπροσωπεύονται δύο ἤ τρεῖς ἐξ αὐτῶν δι' ἑνός συντάκτου. Ἐκτός ὅμως ὅλων τούτων ἄπεισι καί ἐλλειψις τάκτ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργοῦ ἡ ἐμφάνισις «συριστῶν ὀλοκλήρου ἡμισυοσυγράφων, πρό τῆς ἀπείας ὀμχρισιν οἱ περιφημοι «κόνφερανς» τύπου τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Ἐκτός ἐὰν τό Γ. Δ. Π. ἤθελε νά δείξῃ εἰς τόν κ. Μπέβυντ τήν .. Ἡμισοσυγραφικήν ἀγαπτυξιν τοῦ τόπου, ὅπερ καί τό ἐπέτυχε, δεδομένου ὅτι αὐτος ἐξέφρασε τήν ἐκπληξίν του διά τήν πληθώραν τοῦ εἴδους!

Ὅσον δέ ἀφορᾷ τά πρωτοφανῆ μέτρα ἀσφαλείας, ἔχομεν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ δημοσιογραφική πένα εἶναι ἐντελῶς ἀκίνδυνος, διότι ὅλα τά ἀνδραγαθήματά της ξεσποῦν ἐπί τοῦ ἀθώου χάρτου. Τό μόνον ἐλάττωμά της εἶναι ὅτι κάποτε χύνει ὀλίγον.. δηλητήριον, δραστικόν ἤ μή, πάντως οὐχί θανατηφόρον. Ἑπομένως μία δημοσιογραφική διάσκεψις πρώτης γραμμῆς ἄξιζε τόσῃ μυστικῇ ἀστυνομίᾳ μέ χάρτι καί καλαμάρι ἀνά χεῖρας!

★

ΟΙ ΑΡΜΕΝΙΟΙ ΚΑΙ ΗΜΕΙΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ τῆς ἐν Κύπρῳ Ἀρμενικῆς κοινότητος, ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τόν ὑπουργόν τῶν ἀποικιῶν κ. Μπέβυντ, ἐτόνισε πρός αὐτόν ὅτι αὐτη εἶναι ὀλιγάριθμος ἐν τῇ νήσῳ καί ὡς ἐκ τούτου δέν δύναται νά ἔχῃ λόγιαν ἐπί οἱουδήποτε σοβαροῦ ζητήματος, ἀφορῶντος τήν νῆσον.

Οἱ Ἀρμένιοι εἶναι συνδεδεμένοι μετά τῶν Ἑλλήνων ὄχι μόνον δι' ἀδελφικῶν δεσμῶν φιλίας ἀλλά καί διά δεσμῶν αἵματος, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀκατάλυτοι. Καί οἱ ἐν Ἑλλάδι Ἀρμένιοι ἐξεδήλωσαν πολλάκις τά αἰσθήματά των ὑπέρ τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου, τά ὁποῖα εἶναι καί αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἀρμενικοῦ ἔθνους. Διαδεδειγμένη εἶναι ἡ ἀφοσίωσις τῶν Ἀρμενίων τῆς Κύπρου πρός τήν Ἑλληνικήν φυλήν καί ἀποδεδειγμένη ἡ ἀγάπη τῶν Ἀρμενίων πρός τήν Ἑλλάδα καί τήν Κύπρον. Ἀρμενικήν παροικίαν ἀποτελοῦν ἐκατοντάδες ἀτόμων, ἐνῶ ἡ ἐν Κύπρῳ Ἀρμενικήν παροικίαν ὅτι θά διαβλοῦμεν πάντοτε ἡνωμένοι καί ὅτι οὐδέποτε θά ταυτισωμεν τά θεωρούμενα τούς Ἀρμενίους ὡς φίλους καί ἀδελφούς.

Ἀσφαλῶς δέ ἡ γυνή τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ἑλληνολάτρου Ἀρμένιου λογίου καί δικηγόρου ἐν Κύπρῳ Σεβασλή, τόν ὁποῖον ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐπαρασημοφόρησε μέ ἀνώτατον παράσημον, θά σκιρτᾷ ἀπό ἀγαλλίασιν διά τούς ἀρρήκτους δεσμούς Ἑλλήνων καί Ἀρμενίων.

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΡΑΠΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΞΑΝΘΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἀστυνομία Λάρνακας διεξήγαγε κατα τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνακρίσεις σχετικῶς μέ τήν γνωστήν ὑποθεσιν τῆς καταγγελίας ὅτι ὁ ἀστυνόμος κ. Ἀποστολος Παπακωνσταντίνου ἔκτύπησεν ἐντός τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου τόν Ξάνθον Ἰακωβίδην εἰς τήν παρειάν μετά τήν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπί τῆς ὑποθέσεως τῶν 5 Λαρνακέων. Μετ' ὀλίγον ἐκλήθη καί ἔδωσε κατάθεσιν εἰς τόν ἀστυνόμον κ. Χασάν ὁ δικηγόρος κ. Κ. Σιακαλλῆς. Ὡς γνωστόν ὁ Ξάνθος Ἰακωβίδης κατεδικάσθη εἰς ἑξαετῆ φυλάκισιν.

ΘΑ ΑΦΕΘΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ Ο ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΜΙΝΤΖΕΝΤΥ

ΜΠΟΝΝ 17 (Ρέουτερ). — Ὁ ραδιοσταθμός τῆς Βουδαπέστης μετέδωσεν ὅτι θά ἐπιτραπῇ νά τόν καρδινάλιον Μιντζέντυ νά ἐδιακόψῃ τήν φυλάκισιν του. Πιστεύεται ὅτι τό μέτρον τοῦτο δέν σημαίνει ἀμνηστίαν καί ὅτι δέν θά ἐπιτραπῇ εἰς αὐτόν νά καταλάβῃ τήν θέσιν του ὡς πρεσβυτου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Οὐγγαρίας.

ΜΠΥΡΑ ΛΕΟΝΤΟΣ

★ Τό ἰδεῶδες ποτόν διά κάθε ἡλικίαν.

★ Κατασκευάζεται μέ τά ἀκριβώτερα ὑλικά Ἐσχοσλοβακίας καί πωλεῖται εἰς λαϊκάς τιμάς.

Διά χονδρικάς πωλήσεις ἀποτείνεσθε:

ΧΡ. ΠΛΑΤΑΝΗΝ ΚΑΙ ΣΙΑ

Ρωσσική ἀντιπροσωπεία κληρικῶν, ἡ ὁποία ἔφθασε πρό τινος εἰς τήν Ἀγγλίαν, ἐπεσκέφθη μετά ἀπό πολλά ἄλλα μέρη, καί τήν ἀρχιεπίσκοπήν Καντέρμπουρυ. Ἀνωτέρω ὁ ἐπί κεφαλῆς τῆς ἀντιπροσωπείας Μητροπολίτης Πιτιρίμ τοῦ Μίνσκ, παραδίδων χρυσοῦν δισκοπότηρον ὡς δῶρον εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ Καντέρμπουρυ δρα Φίσερ.

ΜΙΑ ΛΑΜΠΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΦΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝΤΑ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΝ κ. Δ. ΚΟΥΤΟΥΜΑΝΟΝ

Προσφώνησις τοῦ κ. Ι. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου τοῦ Παγκυπρίου Ἐμπορικοῦ Λυκείου Λάρνακος ὁ καθηγητής τῶν Ἑλληνικῶν κ. Ἰωάννης Π. Τσικνόπουλος ἀφοσεφώνησε τόν ἀφυπηρετήσαντα πέρυσι λυκειάρχην κ. Δ. Κουτουμάνον, κατά τήν σχολικήν τελετήν τήν γενομένην τήν 29 Ἰουνίου ἐπί τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τοῦ σχολικοῦ ἔτους, μετά τήν ἀκόλουθον ἐμπνευσμένην ὁμιλίαν του:

Ἐπαναφέρομεν εἰς τήν μνήμην τόν Μέγαν Ἀλέξανδρον: "Ἕλληνες πολεμοστά ἱκανώτατοι, ἐπί δεκαετίαν ὅλην ἡκολούθησαν τόν κραταιόν ἀρχηγέτην εἰς τήν κοσμοϊστορικήν ἐκπολιτιστικήν ἐκστρατείαν του. Μετ' αὐτοῦ ἀγογγύστως ἐπείναιναν πάσας τάς κακουχίας, πορείας πολεμικῆς μακρᾶς, ἀπό τῆς Πέλλης μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ Ὑφάσιος, ἐγνώρισαν τήν δόξαν περιλάμπων νικῶν, συνέβαλον εἰς τήν ἐπί βαρβάρους διάχυσιν τοῦ χριστιανικοῦ φωτός τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, καί ἔγιναν ζηλωτοί εἰς πάντας.

Ὁ μέγας ἀρχηγός των προσηκόντως τούς ἐτίμησεν: εἰς τούς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς ἔδωκε, μνημεῖα ἀθάνατα τῆς ἀρετῆς των καί τῆς ἐξ αὐτοῦ τιμῆς, δι' ὅσους δ' ἐφονεύθησαν, εὐκλεῆς μέν ὑπῆρξεν ὁ θάνατός των, περιφανής δ' ἡ ταφή, χάλκινοι δ' ἀνδριάντες δι' αὐτούς ἐστήθησαν εἰς τήν πατρίδα καί οἱ γονεῖς των πάσης φορολογίας ἀπηλλάγησαν.

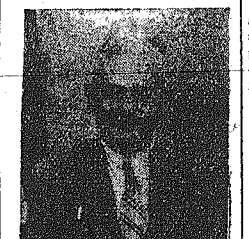
Ἀγωνιστής καί σύ, ΔΗΜΗΤΡΙΕ ΚΟΤΤΟΤΜΑΝΕ, ἀπόγονος πρωτουργῶν τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 21, ἀγωνστής εἰς τήν διάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, ἡκολούθησες τήν Μεγάλην Ἰδέαν τῆς δημιουργίας μορφωμένων Ἑλληνικῶν γενεῶν, ἐπί τέσσαρας ὅλας δεκαετηρίδας κατάγων νίκας ἐναντίον τῆς ἀμαθείας, καθυποτάσσων εἰς τήν εὐεργετικήν ἐπίδρασιν τῶν γραμμάτων γενεάς ἀμορφώτων, κατακτῶν καί ἐξημερῶν τῆς πολλαπλάς τραχύτητας τοῦ χαρακτῆρος μυριάδων νέων καί νεανίδων, ὑπερβαίνων πανύψηλα ἐμπόδιον ὄρη, γεφυρώνων ἡλιούλα ἀντιδράσεως φεύματα, ἐξοηδετερώνων τήν πνευματικήν στειρώσεως μικρῶν καί μεγάλων, καί μετατρέπων αὐτήν εἰς κηπους εὐθαλοῦς διανοήσεως.

Ὅπως δ' οἱ Ἕλληνες ἐκείνοι, πτύχησες νά ἐμβάλῃς εἰς τήν «μεγάλην θάλασσαν», τήν θάλασσαν τῶν μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν ἐπιδιώξεων, ἐκατ' ἀμφοτερα τοῦ Ἰνδοῦ τά στόματα».

"Ας φανερώσω ὅμως ὅλην τήν ἀλήθειαν: δέν ὑπῆρξες ἀπλοῦς πολεμιστής, ἀλλά στρατηγός, ἀλλά ταξίαρχος· ὅσοι δέ ἠγωνίσθημεν τόν ὡραιότατον τῶν ἀγώνων ὑπό τάς διαταγάς σου, εὐγνωμόνως ἐνθυμούμεθα ὅτι σύ μάς ἀπεκάλυπτες πολλά ἀπό τά μυστικά τῆς εὐσυνειδήτου ἐπιτελέσεως τοῦ εὐγενοῦς ἔργου μας: μέ τήν τέχνην τῆς ἀσφαλοῦς ἐνεψυτικῆς προτρέπασεως μάς ὡδήγησες χαίροντας εἰς νέους ὁρίζοντας κοινωνικῆς ἀνελιξέως, νά μέ συνεργασίαν ἀνιδιοτελῆ εἰς τήν ἀπέραντον Ἀσίαν τοῦ μορφωτικοῦ ἔργου, τό ὁποῖον ἔχομεν ἀναλάβει, κατέστησες ἰδικά μας τά πλούτων τῆς δημιουργίας τῶν καλῶν χαρακτήρων, τούς ἀνεκτιμήτους θησαυρούς τῆς ἐδιοκιμήσεως τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος γενεῶν, καί τά λαμπρά ἀγαθά τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πολλῶν, τούς ὁποίους ὑπογεγραμμένοι μέ τά δῶρα τῆς παιδειάς.

Ἀπό τήν νικηφόρον ἀγωγίαν σου, ὡδηγήσαμεν μαθητικάς στρατιάς νά γνωρίσουν τήν ἀθῆτον δόξαν τῆς ἐλευθέρας Ἀθηναϊκῆς ζωῆς καί τῆς αὐστηρά πειθαρχημένης Σπαρτιατικῆς, καί τούς διεπεράσαμεν εἰς τήν μυστηριώδη Ἀνατολήν, διά νά ἀσθανθοῦν τήν χαραν τῆς ἐξερευνήσεως, καί διά νά γενηθῇ εἰς τήν ψυχήν των ἡ χαῦνσις διά θαυμαστούς Ἑλληνικούς θριάμβους.

Τεσσαράκοντα μαθητικά νεανά, ἐντός ἓξ μόνον ἐτῶν ἡ καθημία, προήλασαν μέ ἐνθουσιασμόν ὑπό τό γενικόν πρόσταγμά σου μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ, τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς ταύτης: ἐστάθμευσαν εἰς τήν Τροίαν, καί ἐν πόθῳ ἐστεφάνωσαν τόν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, παρηκολούθησαν τάς ἐκδηλώσεις τῆς θαυματουργοῦ Ἑλληνικῆς ἀνορείας, καί τάς ἐπιτεύξεις τῆς ἀνυπερβλήτου Ἑλληνικῆς ἀρετῆς, καί ἠγαλλίασαν βλέποντες τόν πολιτισμόν τῆς

Ὁ ἀφυπηρετήσας πέρυσι λυκειάρχης κ. Δ. Κουτουμάνος.

πατρίδος των γεννήτορα ἡμερότητος καί εὐημερίας.

Σέ ἡγωνισμένον ὅλοι, συνάδελφοι ἐκπαιδευτικοί, διά τήν στοργήν μέ τήν ὁποίαν μάς περιέβαλες, καί διά τό ἀνυπόκριτον ἦθος.

Ἀλλά ἐπέστη καί διά σέ ἡ ἐκ τοῦ καλοῦ ἀγῶνος ἀποχώρησις, τήν ὁποίαν ἐπιβάλλει τό τέρασμα τῆς σωματικῆς ἀκμῆς. Ὅπως οἱ περίπου μύριοι Μακεδόνες, ἀπόλεμοι πλέον «διά γῆρας ἤ τινα ἄλλην συμφοράν», ἀπεχώρησαν ἀπό τήν πολεμικήν δρᾶσιν ἐν τιμῇ, διά νά ζήσουν τό λοιπόν τοῦ βίου μετά τῶν προσφιλῶν οἰκείων ἐν ἀναπαύσει ζηλευτοῦ παρελθόντος, τοιουτοτρόπως καί σύ.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τό μέγα ἔργον, τό ὁποῖον παρήγαγες, ἀποδεικνύει εὐγλωττότερον πάσης περιγραφῆς τήν ἀξίαν τῶν κόπων σου· καί σέ διαβεβαιοῦμεν ὅτι μέσα εἰς τά πανέρα ἀδυτα τῆς ψυχῆς μας ἔχομεν στήσει καί διά σέ εἰκόνας μεγάλης ἀγάπης καί ἐκτιμήσεως.

Κατανοεῖς ποίαι εἶναι αἱ εὐχαί, τάς ὁποίας πλέκουν διά σέ: Χαρά μας θά εἶναι νά σέ ἔχωμεν μαζί μας, ἀβίαστον καθοδηγητήν, ἕως τῆς ζωῆς μας τά τέλη. Εὐτυχία μας ἄφαρτος θά εἶναι νά μή σκιάσῃ ποτέ τόν δρόμον τοῦ ὑπολοίπου βίου σου κανέν ἀπό τά ἀνεπιθύμητα σύννεφα καί τῆς ἐλαφροτέρας σκιᾶς θλίψεως.

Ὡς συναγωνιστά σου δέ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ἐκπαιδευτικῆς τιμῆς, ποθοῦμεν νά συντελεσθῇ χαρτοφόρος καί ἐπανετική καί ἡ ἰδική μας πνευματική δράσις, ὅπως χαρτοφόρος καί ἐπωνετή ἀπεδείχθη ἡ ἰδική σου.

ΕΝΩ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ Ν' ΑΠΟΤΡΕΨΗ ΕΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΟΥΔΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ μονίμου συνεργάτου μας κ. ΝΤΙΝΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΜΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Ἰούλιος. — Τό ζήτημα τοῦ Σουδάν ἀρχίζει νά γίνεται ὀλονέν ὀξύτερον, ἡ δέ Αἴγυπτος παρακολουθεῖ μέ μεγάλην προσοχήν τά συμβαίνοντα πέραν τῶν νοτίων συνόρων της.

Ἡ Ἐπανάστασις ἐπέτυχεν ἤδη μίαν ριζικήν καί ἄμεσον διευθέτησιν τοῦ σουδανικοῦ ζητήματος: ὑπέγραψε μετά τῆς Μεγάλης Βρεττανίας συμφωνίαν, διά τῆς ὁποίας τό μέλλον τοῦ Σουδάν θά καθορισθῇ διά δημοψηφίσματος. Ἀπό τῆς ὑπογραφῆς ὅμως τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἔχουν σημειωθῇ διάφορα γεγονότα εἰς τό Σουδάν, πού ἔχουν καταστήσει ἐξαιρετικά λεπτήν τήν μεταξύ αὐτοῦ καί τῆς Αἰγύπτου δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΔΤΟ ΥΠΟΤΡΓΩΝ

Κατ-πιν τῆς διασκέψεως τῶν ἀσιατικῶν καί τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν εἰς τό Μπαντούγκ, διάφοροι Σουδανοί ἡγέται προέβησαν εἰς δηλώσεις, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν δυσφορίαν εἰς τήν Αἴγυπτον. Τά πράγματα περιεπλάκησαν ἀκόμη περισσότερον μέ τήν ἐκχαγείσαν εἰς τό Χαρτούμ τήν πρωτεύουσαν τοῦ Σουδάν, κυβερνητικήν κρίσιν, ἡ ὁποία προεκλήθη δυότι δύο Σουδανοί ὑπουργοί, κεκηρυγμένοι ὑπέρ τῆς ἑνώσεως τῆς χώρας των μέ τήν Αἴγυπτον, ἠναγκάσθησαν νά ὑποβάλουν παραίτησιν.

Οἱ παραιτηθέντες ὑπουργοί ἐδήλωσαν ὅτι ἐμμένουν πάντοτε εἰς τήν πολιτικήν τῆς ἑνώσεως μέ τήν Αἴγυπτον καί τό ἐτόνισαν χαρακτηριστικῶς, κατά τρόπον μαρτυροῦντα ὅτι ὑπάρχει ποδωῶν ρεῦμα μεταξύ τῶν Σουδανῶν ἡγετῶν κατά τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Ἐνόψει τῆς ἐξελίξεως, ἡ ὁποία διαγράφεται εἰς τό Σουδάν, ἡ Αἴγυπτος φαίνεται ἀποφασισμένη νά μή ἀναμιχθῇ εἰς τά ἐσωτερικά τῆς γείτονος χώρας. Τό τοιοῦτον ὅμως δέν σημαίνει ὅτι ἡ ἐπαναστατική Κυβέρνησις δέν παρακολουθεῖ μέ ἰδιαιτέραν προσοχήν τήν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων εἰς τό Σουδάν, διά τό ὁποῖον ἐνδιαφέρεται διά λόγους ὄχι μόνον ἐθνολογικούς, ἀλλά καί στρατηγικούς.

ΤΙΘΟΣΧΕΤΑΙ ΝΑ ΙΔΡΥΣΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Πρέπει νά σημειωθῇ ὅτι τό δημοψήφισμα περί τῆς τύχης τοῦ Σουδάν πλησιάζει. Εἶναι κοινόν μυστικόν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία θά καταβάλῃ μεγάλας προσπαθείας διά ν' ἀποβῇ κατά τῆς Αἰγύπτου τό ἀποτέλεσμα τοῦ δημοψηφίσματος,

Ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶναι φυσικόν νά μή βλέπῃ εὐχαρίστως τήν δραστηριότητα τοῦ Ἐνωτικοῦ κόμματος τοῦ Σουδάν. Ἔφθασε μάλιστα μέχρι τοῦ σημείου νά ὑποσχεθῇ ἀκόμη καί ἵδρυσιν «Βασιλείου τοῦ Σουδάν» διά νά ματαιώσῃ τήν ἕνωσιν, ἡ ὁποία θά μετέτρεπε τήν πλουτοφόρον αὐτήν περιοχήν εἰς ἐπαρχίαν αἰγυπτιακήν.

Εἶναι προφανές ὅτι ὑπό τάς συνθήκας αὐτάς τό σουδανικόν ζήτημα προσλαμβάνει μεγάλην ὀξύτητα. Πολλοί καί κοινίλοι παράγοντες συνεργάζονται διά νά κλείσουν τόν δρόμον τῆς Αἰγύπτου πρός τό Σουδάν. Πάντως, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καΐρου εἶναι περισσότερον ἀπό ποτέ ἀποφασισμένη νά διεκδικήσῃ τά δίκαιά της.

ΕΛΥΘΗ ΤΟ "ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟΛΕΔΟΥ;"

Ο ΓΚΡΕΚΟ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΨΥΧΟΠΛΟΕΙΣ ΩΣ ΜΟΝΤΕΛΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΟΥ

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Ο ΔΡ ΓΚΡΕΚΟΡΙΟ ΜΑΡΑΝΙΟΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ, Ἰούλιος. —

Ἀπό μακροῦ, οἱ πίνακες τοῦ Δομηνίκου Θεοτοκοπούλου, τοῦ περιφήμου Ἕλ Γκρέκο, ἤθελαν πραγματικόν πρόβλημα διά τούς τεχνοκριτικούς καί τούς φιλοτέχνους. Πολλαί θεωρίαι ὑπεστηρίχθησαν διά τά περίεργα πρόσωπα τῶν πινάκων του, πού ἐφιλοτέχνησε πρό τριῶν αἰώνων, τά πρόσωπα μέ τά περίεργα βαθμένα μάτια καί τήν δυσανάλογία τῶν μελῶν τοῦ σώματός των.

Μερικοί ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ περίφημος καλλιτέχνης τοῦ χρωστῆρος ὑπέφερεν ἀπό διαταραχάς τῆς ὁράσεως, ἄλλοι ὅτι εἶχε προσβληθῇ ἀπό ψυχικόν νόσημα καί ἄλλοι ὅτι ἐπεδίωκε νά δείξῃ μεγάλων πρωτοτυπίαν. Αἱ διάφοροι αὐταί ἀπόψεις ἔθωσαν τήν ἀφορμήν εἰς τό νά γραφοῦν ἄτεια ἄρθρα, ἀκόμη καί ὁλόκληρα βιβλία, εἰς τά ὁποῖα οἱ συγγραφεῖς των προσεπάθησαν ν' ἀποδείξουν τήν ὀρθότητα τῶν γνωμῶν των.

Τώρα ὅμως τό πρόβλημα φαίνεται ὅτι ἐλύθη ἀπό τόν δόκτορα Γκρεγόριο Μαραν